Nr. 59. Piątek, 13 Marca 1885. **Rok 75.**

GAZETA LWOWSKA

Wycho zi codziennie o godzinie 4 po południu wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, ztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ca Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować.— klamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 złr. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Ru Clement 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość ra-ył Najwyższem postanowieniem z dnia lutego b. r. zwyczajnego profesora c. k. iwersytetu w Insbruku, radcę rządowego . Emanuela **Ullmann**, zamianować jmiłościwiej zwyczajnym profesorem pra karnego i procedury karnej w c. k. uni-rsytecie w Wiedniu.

Rząd pruski z Opola zawiadamia pod iem 24 lutego b. r., iż wskutek pano-ania zarazy pyskowej i racicowej u bydła świń w monarchii austro węgierskiej zno-ąc swe zarządzenia z dnia 2[illegible] dzier-ka i z dnia 19 grudnia 1884, ogłoszone t. okólnikami z dnia 2 listopada i 28 gru-ia 1884 l. 69.041 i 80[illegible]71, aż do odwo-nia zarządza co następuje:

1. Przewóz świń z Rossyi i Austro-ęgier przez powiat opolski do innych po-atów jest zabroniony.

2. Wprowadzanie świń z Rossyi dro-ami krajowemi i kolejami żelaznemi przez opinice i Mysłowice dozwolone jest do wodów: Bytoń, Katowice, Tarnowice, Za-rze i Glejowice, tylko jednego dnia w ka-ym tygodniu. Przez pomienione obwody ogą być dalej prowadzone takie świnie, ilko w razie koniecznej potrzeby i za u-ednim zezwoleniem naczelnika sąsie-iego obwodu.

3. Wprowadzanie świń galicyjskiego i ęgierskiego pochodzenia jest dozwolone lko kolejami żelaznemi przez Mysłowice Dziedzice; również wprowadzanie świń muńskiego i serbskiego pochodzenia tylko lejami żelaznemi przez Mysłowice i tylko obwodów, wymienionych w §. 2.

4. Swinie z Rumunii i z Serbii tylko tenczas mogą być przewożone przez Au-ro-Węgry, jeżeli, po przejściu granicy au-ro-węgierskiej, nie były wyładowane lub rzeładowane.

5. Wprowadzanie świń z Austro Wę-ier drogami krajowemi jest zabronione.

6. Wprowadzane świnie (§§. 1, 2, 3 i) poddane będą oględzinom weterynarskim w dniach, oznaczonych przez naczelnika powiatu, a to w Szopinicach, Katowicach i Mysłowicach względnie w Dziedzicach

7. Naczelnicy powiatu wyznaczają miejsca dla świń, pędzonych drogami krajowemi

8. Oględziny świń przy przejściu granicy nie pociągają za sobą żadnych kosztów. O nadejściu świń należy zawiadomić pisemnie lub telegraficznie ustanowionego weterynarza, najpóźniej do godziny 8 wieczorem, a to przed dniem, ustanowionym do oględzin. Wrazie gdy transporta świń nie będą zapowiedziane, natenczas weterynarz pograniczny nie potrzebuje być następnego dnia na miejscu oględzin.

9. Skoro oględziny weterynarskie wykażą, że w transporcie świń, chociażby tylko jedna sztuka jest chorą na zarazę lub o nią podejrzaną, natenczas cały transport nie będzie przepuszczonym albo wykluczonym od dalszego transportu.

10. Weterynarz pograniczny ma telegraficznie uwiadomić władzę policyjną miejsca przeznaczenia świń, która utrzymywać będzie ścisłą kontrolę nad wprowadzeniem względnie rzezią świń. Również władza policyjna ma kontrolować dalsze transporta świń do sąsiednich obwodów, wprowadzanych stosownie do §. 2 w wyjątkowych wypadkach.

Dalsze transportowanie chorych świń jest zabronione.

11. Przekroczenia powyższych przepisów karane będą w myśl §. 328 niemieckiego kodeksu karnego.

12. Wykonanie powyższego rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 24 lutego 1885 r.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 3 marca 1885.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 13 marca.

Zaniepokojenie umysłów we Włoszech z powodu polityki kolonialnej, z takim niedawno witanej zapałem, objawia się coraz silniej. Rząd włoski, przystępując do akcyi, nie uważał za stosowne, jak wiadomo, wyjaśnić zarazem swego programu, a wszystkie kombinacye, wywoływujące ogólny, lecz chwilowy zapał, opierały się tylko na domysłach; za program starczyło wówczas hasło wejścia Włoch na drogę działania, które nazywano współzawodnictwem w dziele cywilizacyjnem. Obecnie zażądał parlament wyraźnie programu, gdyż ani wysłane na morze Czerwone wyprawy, ani urzędowe głosy gabinetu angielskiego, który wszelką odpowiedzialność pozostawił Włochom, nie pouczyły nikogo, jaki może być cel, do którego Włochy dążą. Na zapytanie parlamentu włoskiego, odpowiedzieć ma p Mancini w przyszłym tygodniu, we wtorek, a jakkolwiek pytania Izby poselskiej są zwięzłe, zawierają jednak same przez się krytykę dotychczasowej akcyi. Pytanie bowiem, jakie są stosunki międzynarodowe Włoch wobec ich polityki kolonialnej, znamionuje obawę, czy rozpoczęte działanie, bez jasno wytkniętego celu, posiada jakąkolwiek podstawę, czy ma zapewnione poparcie dyplomatyczne, czy może przeciwnie, naraża Włochy na nieprzewidziane zawikłania. Dotychczasowe działania, jakoteż oświadczenia włoskiego ministra spraw zagranicznych, utwierdziły jedynie domysł, że jedna tylko Anglia zgodziła się pod pewnemi warunkami na akcyę Włoch. Ale granic tego działania nie zakreślono bynajmniej. Inne kombinacye podtrzymywane starannie przez prasę włoską, jak n. p. wersya o istnieniu jakiegoś tajnego włosko-angielskiego traktatu i o ułożeniu go w ten sposób, by nie alterował interesów innych państw europejskich, nie zostały przez rząd włoski, ani potwierdzone wyraźnie, ani zaprzeczone. Wobec tej niepewności, gdy rozpoczęta działalność u wybrzeży morza Czerwonego weszła również w okres zastoju i nie posiada na pozór żadnego celu, dziwić się trudno, że obawy tak w prasie jak i w parlamencie manifestują się coraz natarczywiej.

W pismie *Nuova Antologia* pojawił się artykuł, traktujący o włoskiej polityce kolonialnej a podpisany przez byłego dyplomatę włoskiego. W artykule tym dyplomata ów twierdzi, że nie Włochy, ale Anglia sama zażądała od rządu włoskiego czynnego udziału w Sudanie i to jeszcze przed upadkiem Chartumu, w chwili, kiedy najmocniej wierzono w Anglii, że do upadku przyjść nie może. Autor artykułu zarzuca więc Manciniemu, że wówczas nie umiał skorzystać z chwili i nie zawarł formalnego traktatu, którego Anglia po upadku Chartumu przyjąć nie mogła. Odtąd rozpoczyna się okres ciągłej chwiejności w polityce Włoch, trwający aż do obecnej chwili. Artykuł powyższy dostarczył dziennikom włoskim nowego materyału do krytyki rządu, któremu przedewszystkiem zarzucają, iż siły zbrojne Włoch wysłał do Massouy na los szczęścia, na ślepo, bez poprzedniego traktatu, bez sprzymierzeńców, tylko w niepewnej nadziei, że Anglia z czasem pomyśli o wynagrodzeniu Włoch za ich ofiarę. Gdy nadto, mimo przygotowań do czwartej wyprawy, oficyalny rozkaz wymarszu nie nadchodził, odezwały się znowu domysły, że czwarta ta wyprawa zawisła widocznie od decyzyi Londynu. Do decyzyi

---

ZA OCEANEM

(Ciąg dalszy.)

Atoli żona Niemcewicza, z powodu te-o sposobu życia jej małżonka, uczuwała ewne zgryzoty i niepokoje. Zdawało jej ię, że wielki grzech popełnia, odrywając o od zajęć literackich i dozwalając zapra-owywać się jak ostatniemu parobkowi. prawę tę poruszała po kilkakroć, a gdy adnej zmiany wyprosić nie mogła, padała zed nim na kolana, całowała jego ręce i wypoczynek, o zaniechanie ciężkiej pracy rosiła.

Niemcewicz uśmiechał się wtedy do-rotliwie, po ojcowsku gładził jasne jej łosów kędziory i tonem słodyczy pełnym zeptał:

— Dziwaczka jesteś, moja jejmościu-iu. Czyliż pragnęłabyś złamać warunki, w akich zawarliśmy nasz związek małżeński? Czyż nie widzisz, jaką mi pociechę taki spo-ób życia przynosi, nie czujeszże uroku ej naszej sielanki? I mówiąc to, tłómaczył ej na język angielski znaną odę Horacego *Beatus ille, qui procul negotiis...* lub odpo-wiedni ustęp z Wergiliusza.

Cóż więc było na to powiedzieć i co było robić? Uśmiechnąć się chyba jedynie do tego spokojnego szczęścia i owego mał-żonka, który wszystkie możliwe ideały prze-wyższał, uściskać go i ucałować.

Czyniła też to dawna pani Kean z wielką przyjemnością, a całując jego ręce z zachwytem wołała:

— Jakiż szczęśliwy i wielki musi być ten kraj, który takich mężczyzn wydaje!

Zachwyt ten jej wszakże uległ pewnej wątpliwości, skoro Niemcewicz pewnego razu na targu w Elisabethtown spotkał przypadkiem zawieruszonego tu żydka polskiego, w tradycyjnym chałacie, lśniącym od odwiecznego brudu, w sobolowej czapce, wyłysiałej, z pejsami na łokieć długiemi i zbrudzonemi *cycles*, które zwieszały się od podartej kamizelki.

Chociaż postać ta nie mogła wcale widokiem swoim sprawiać przyjemności, któż jednak nie zrozumie uciechy rzewnej wygnańca na widok nawet podobnie brudnej osobistości; to też Niemcewicz uściskał go najczulej, na wózek swój zabrał i szczęśliwy, że mówić po polsku z nim może, lubo żydek strasznie łamaną polszczyzną mu odpowiadał, powiózł go do swej wilii i do stołu jako ziomka zasadził.

Pani Niemcewiczowa z podziwieniem na ten oryginalny strój i na dziwaczną tę osobistość patrzyła, a nie mogła już zrozumieć jak podobna figura obecnością swą tak wielką jej mężowi uciechę sprawiać może. W innych warunkach od stołu by może nawet odeszła, ale czyż była na świecie ofiara, którejby dla męża swego nie była wstanie?

Łatwo zrozumieć, że przy takiej uprzejmości wzajemnej życie płynęło im prędko i słodko, a nawet tęsknota wygnańca przechodzić już zaczęła w pełne poetycznych obrazów wspomnienia, które, powstające w duszy, nie targały już jej boleśnie, lecz rzewne tylko wywoływały wrażenia. Nic więc dziwnego, że kiedy później od epoki tej długie upłynęły lata, Niemcewicz z roz koszą je rozważał i pisał:

Spokojny i bezpieczny, pod skromną mą strzechą,
Praca była uciecką, sumienia pociechą,
Zorza mnie zastawała nad mym polnym zbiorem;
A domowe ognisko czekało wieczorem.

Niedługo atoli, bo w lecie 1802 roku, nadeszły listy z Polski, donoszące o licznych zmianach. Cesarza Pawła na tronie zastąpił Aleksander I, powrót do kraju stawał się możliwym, a ponieważ ojciec Niemcewicza rozstał się z tym światem, przeto pozostali bracia wzywali go koniecznie, aby go zobaczyć i działy majątkowe uregulować.

Któż w położeniu jego nie pochwyciłby skwapliwie podobnej sposobności? On jednak długo się namyślał, zanim zdecydował się na podróż daleką. O ile chęci ciągnęły go w tamtą stronę, o tyle żal mu było porzucać, prawdopodobnie na długo ukochana małżonkę, która, o wszystkiem tem zawiadomiona, posmutniała bardzo, stała się ponura i milcząca, a kiedy mąż do niej się zbliżał, aby ją pocieszyć, najczęściej na zapytania jego nie odpowiadała, ale chwytała go w spazmatyczne uściski, jakby, przytuliwszy go mocno do swego serca, w ten sposób zabezpieczyć się chciała przed możliwością rozstania.

Niemcewicz też zaniedbał się w robotach ogrodowych i polnych, bo chciał przed nieuniknionym wyjazdem jak najdłużej i jak najczęściej w towarzystwie jej przebywać.

Kiedy raz wcześniej jak zwykle do domu wrócił i znienacka wszedł do pokoju, zastał żonę rzewnie płaczącą. Podszedł do niej, krzesło przysunął, siadł obok i uścisnąwszy obie jej dłonie, mówił:

— Czegoż płaczesz, najdroższa moja? Przecież choć pojechać muszę, nie jadę przecież na wieki i w Bogu nadzieja, że podróż ta prędzej lub później się skończy.

— A ocean, a burze, a rozbicia, a korsarze? — mówiła ona przez łzy, w płaczu swym się mityguje.

— Wstydź się - odpowiedział z wymówką. Czyż z obawy wilków, nie należy już chodzić do lasu i czyż to ja pierwszy i jedyny przez ocean popłynę?

— A tam — mówiła ona dalej — jak zajedziesz między swoich, jak cię powietrze rodzinne ogarnie — zapomnisz o mnie, porzucisz mnie biedną a opuszczoną na kraju świata zostawisz.

Niemcewicz na te słowa wypuścił trzymane w dłoniach ręce swej żony, wstał z siedzenia, przeszedł się razy parę po pokoju i rzekł z rodzajem lekkiej wymówki:

— A widzisz, kiedym przytaczał ongi powody, jakie połączeniu się naszemu na zawadzie stawały, brałem pod uwagę i taką również możliwość, przewidywałem podobne bole rozstania. Przyrzekłaś mi, że wytrzymasz je mężnie, a tymczasem kiedy właściwie nic jeszcze groźnego nie ma, tracisz już siłę.

Kobieta porwała się szybko z krzesła, jak kilkunastoletnia dziewczka, skoczyła do stojącego naprzeciw niej Ursyna, i, wsparłszy się na jego ramionach, wdzięcząc się, mówiła:

— Nie zawstydzajże mnie Julianie! przetrwam i zniosę tę rozłąkę a słowa mężnie dotrzymam, tylko widzisz, smutno to, przykro, a najboleśniejsze przypuszczenia rodzą się w sercu pomimowoli.

A gdy on po twarzy pieszczotliwie ją gładził, miękkim głosem pytała:

— Ale wrócisz, wrócisz napewne, mój ukochany?

— Wrócę, jak ciebie kocham, jak jest Bóg na niebie!

— No, więc pojedziesz, ale jeszcze jeden warunek.

— Znowu warunek? – zapytał, śmiejąc się żartobliwie

— A jakże. Dasz mi słowo, że, skoro wrócisz, nie będziesz się już tak zabijał ową straszną pracą fizyczną, nie będziesz zrywał się przed świtaniem, ale dobrze zawsze wypoczniesz, trochę poczytasz, trochę do pióra się weźmiesz. Czy zgoda mój stary?

Niemcewicz zmarszczył się z pewnem niezadowoleniem.

wszakże żadnej nie przyszło, a gdy widoki korzystnej aneksyi nad Czerwonem morzem coraz bardziej zaczęły niknąć, gdy o Trypolisie, o który szło Włochom, nie można było mówić, bez wywołania drażliwości coraz czujniejszej Porty, rozpoczęły się obrachowania strat i korzyści, co wreszcie doprowadziło do wniesienia znanej z telegramów interpelacyi. W odpowiedzi swej pan Mancini zechce prawdopodobnie odeprzeć krytykę swojej polityki i dowieść, że program akcyi kolonialnej opiera się na trwalszej podstawie, niż gorące chęci narodu, który się nie obliczył dostatecznie ze środkami. Bo, że rząd włoski uległ po części presyi żywiołów gorętszych we Włoszech, to fakt, skonstatowany już dawniej, a obecnie nie podlegający żadnej wątpliwości.

Lwów, 13 marca.

Na tegorocznem walnem zebraniu delegatów galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego (na posiedzeniu wieczornem z 3 marca) rozprawiano z powodu wniosku delegata barona Hagena o wrzekomej uciążliwości egzekucyi politycznej przy ściąganiu rat, przyczem utrzymywano, że w niektórych wypadkach Starostwa ściągają po 40, 60 i 80 zł. za doręczenie kart upomnienia. JE. prezes dyrekcyi oświadczył na to, że uciążliwe opłaty za karty upomnienia polegają na rozporządzeniu ministerstwa skarbu, w skutek którego dochody z egzekucyj wzrosły w budżecie państwa z 200.000 zł. na 600.000 zł.

Oświadczenie to uprawniałoby do wniosku, że rozporządzenie Ministerstwa skarbu, normujące postępowanie starostów, dopiero w ostatnich latach wydane zostało, a wniosek ten tembardziej okazuje się logicznym, że w przeciwnym razie, uwaga p. prezesa, iż w dawniejszych budżetach dochód z kosztów egzekucyjnych wynosił tylko 200.000 złr. nie miałaby żadnej podstawy i byłaby zupełnie zbyteczną. Tymczasem faktem jest, że norma egzekucyjna, według której starostowie w poruszonej sprawie postępować mają, wydaną została reskryptami Ministerstwa skarbu z 17 lipca 1854 r. do l. 30.130 i z 11 listopada 1855 r. do l. 49.834 (Dz. ust. kraj. z r. 1855 część II. str. 99), a zatem przed laty trzydziestu, — i że ta norma dotychczas żadnej nie uległa zmianie.

Że zaś od lat czterech, do budżetu państwa wstawianą jest wyższa kwota, w której zawarte są nietylko należytości za karty upomnienia, lecz także należytości za przeprowadzenie wszystkich stopni egzekucyi — to okoliczność ta jest wyłącznie wynikiem nowego systemu pobierania i zarachowywania tych należytości. Obecnie bowiem, według nowego systemu, wszystkie wydatki dotykające restancyonaryuszów, z powodu przeprowadzania egzekucyi dla ściągnięcia podatków, należytości itd. muszą być, celem zarachowania, odwożone do kas państwowych, egzekutor zaś nie ma już teraz prawa do odbioru pieniędzy, gdy przeciwnie przedtem, a mianowicie w Czechach, Galicyi i na Bukowinie, tylko nadwyżka w dochodach, po pokryciu kosztów egzekucyi, a przeto czysty dochód był budżetowo wykazywany.

W skutek tego nowego urządzenia, preliminowano w rubryce należytości egzekucyjnych:

w roku	1880	—	410 000	złr.
„ „	1881	—	480.000	złr.
„ „	1882	—	500.000	złr.
„ „	1883	—	500.000	złr.
„ „	1884	—	500.000	złr.
„ „	1885	—	546.000	złr.

Chcąc jednak obliczyć, jaki rzeczywisty dochód miał ztąd skarb państwa, należy powyższym kwotom przychodu, przeciwstawić kwoty wydatków na pokrycie kosztów egzekucyjnych. Wydatki te zaś, według budżetu państwa, wynosiły:

w roku	1880	—	306.000	złr.
„ „	1881	—	331.000	„
„ „	1882	—	333.000	„
„ „	1883	—	355.000	„
„ „	1884	—	400.000	„
„ „	1885	—	500.000	„

Porównanie powyższych cyfr przychodu i wydatków, jest zupełnym i jasnym dowodem, jak mylnem było twierdzenie, iż skarb państwa z kar za doręczanie kart upomnienia pobiera dochód do wysokości 600.000 złr.

Wobec tego wyjaśnienia żywo ubolewać wypada, że Panu Prezesowi Dyrekcyi nieznane były powyższe cyfry preliminowanych kosztów egzekucyjnych; już sam pobieżny tylko pogląd na takowe byłby go niewątpliwie wstrzymał od oświadczenia uwłaczającego powadze rządu w opinii publicznej.

Rada państwa.

(CCCCX posiedzenie Izby poselskiej).

† **Wiedeń**, 11 marca (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 10 min. 20.

Mnożą się ustawicznie petycye o przejęcie kolei Północnej na własność skarbu, z której jedną, pochodzącą od wiedeńskiej rady miejskiej, uchwalono wydrukować w dodatku do protokołu stenograficznego. Mnożą się także petycye o zniżenie cen soli Feliks Łada Pietrzycki ze Lwowa przedstawia Izbie (przez pos. Lewakowskiego) projekt zmiany systemów monetarnych.

Pos Gödel Lannoy, jako przewodniczący komisyi kolejowej, oznajmia, że na wczorajszem posiedzeniu swem komisya załatwiła wszystkie petycye prócz jednej kategoryi.

Przystąpiwszy do porządku dziennego, Izba załatwia w pierwszem czytaniu wniesione wczoraj projekty rządowe, przekazując je właściwym komisyom.

Następuje dalszy ciąg szczegółowej dyskusyi budżetowej.

Zanim rozpoczęto właściwe obrady, pp. Plener i Nitsche proszą prezesa, aby co do rezolucyj, projektowanych przez komisyę budżetową, trzymał się zwyczaju dochowywanego aż do r. 1882, t j., żeby je poddawał pod osobną dyskusyę, zamiast razem z tą lub ową pozycyą budżetową.

Prezes oświadcza, że w latach ostatnich zawsze rezolucye szły pod obrady razem z rozdziałem lub tytułem budżetowym, którego się tyczyły; ponieważ jednak inaczej także postępowano, więc nie sprzeciwia się żądaniu Plenera. (*Brawo! z lewicy*).

Przed rozpoczęciem właściwych obrad zabiera jeszcze głos minister oświecenia bar. Conrad dla faktycznego sprostowania wczorajszych wywodów pp Greutera i Gregra, podczas których minister nie był obecny. Początek mowy p Greutera był nawiązany do dyskusyi zeszłorocznej o hałasach na uniwersytecie wiedeńskim, w której zarzucono pos. Greuterowi rozmyślną obrazę honoru profesorów tegoż uniwersytetu. Pos. Greuter, nadmieniając. że mógłby teraz przytoczyć nowe i autentyczne dowody na swoje twierdzenia zeszłoroczne, wynurzył wczoraj tylko zdziwienie swe, że dotychczas niema żadnej zgoła wiadomości o rezultacie śledztwa ministeryalnego, którego w roku zeszłym zażądał był dla odparcia owego zarzutu, a które też minister mu przyrzekł. Na to odpowiada dziś minister, że w tej sprawie akta już zamknięte, a kto chce wiedzieć o rezultacie, temu rezultat chętnie odda do dyspozycyi. Na wywody p. Greutera o rozwielmożnianiu się żydów na uniwersytecie wiedeńskim, odpowiada minister: Liczb przytoczonych przez posła Greutera kontrolować wcale nie mogę, bo nie utrzymuję spisu profesorów wedle wyznania (*huczne brawo! z lewicy*), co więcej, przy mianowaniu profesorów nie zważam na wyznanie, lecz na uzdolnienie. (*Huczne brawo! z lewicy*). Zważać na wyznanie, tego zabrania jasne brzmienie ustawy zasadniczej (*bardzo słusznie! z lewicy*), a mniemam, że i stronnictwa i członkowie stronnictw nie powinni co do jednych postanowień konstytucyjnych trzymać się jak Szajlok litery, co do innych zaś zalecać rządowi ustępstwa. (*Huczne brawo! z lewicy*). W ogóle państwo w wszystkich wypadkach mianowania urzędników i profesorów, z wyjątkiem gdy chodzi o nauczyciela dla szkoły ludowej lub o katechetę, nie pyta o wyznanie. (*Huczne brawo! z lewicy*). — Pos. Greuter poruszył wczoraj także sprawę zabezpieczenia się władzy uniwersyteckiej przeciw demonstracyom studenckim z okoliczności obecności Najj. Pana na uroczystem otwarciu nowego gmachu uniwersyteckiego w Wiedniu. Na to minister odpowiada: Muszę to pozostawić wielebnemu posłowi, czy i w tym wypadku, jak to niewątpliwie w każdym wypadku czyni, zapytać sumienia swego, ażali to dobrze i stosownie było poruszać tu sprawę odwiedzin Najj. Pana w nowym uniwersytecie tutejszym (*Bardzo trafnie! i brawo! z lewicy*). Ale zapewniam, że owe wiadomości pism tyrolskich, o których pos. Greuter mówi, że je z zdumieniem czytano, były fałszywe. (*Tak jest! tak jest! i huczne brawo! z prawicy*). Zapewniam, że, jeżeli wiadomości te podawały przyzwoitość i uszanowanie w przyjęciu Najj Pana przez studentów wiedeńskich w podejrzenie, poseł Greuter całkiem źle jest poinformowany. (*Tak jest! tak jest! z lewicy*). Całkiem słusznie bowiem rektor, ponieważ nie jest zwyczajem, żeby policya ukazywała się w gmachu uniwersyteckim, zarządził, czego była potrzeba, aby sami studenci utrzymywali porządek. (*Huczne brawo! z lewicy*). Z tego atoli wnioskować. iż były to środki przezorności przeciw nieprzyzwoitym zamiarom studentów, jest zupełnie fałszywem. (*Brawo! brawo! z lewicy*). Przy innych sposobnościach, jak n. p. przy wspaniałym *festzugu* wiedeńskim (*brawo! brawo! z lewicy*), gdy najmiłościwszy nasz Pan i Cesarz uroczyście ukazuje się publiczności, używa się policyi i wojska; ale czyżby ktokolwiek w Tyrolu lub po za Tyrolem sądził, że to dla zapobieżenia nieprzyzwoitości lub nieuszanowania? Ktoby tak sądził, byłby w wielkim błędzie; tak nie mają się rzeczy w Wiedniu. (*Huczne brawo! z lewicy*). Te organa bezpieczeństwa są na to, aby dobroduszność w manifestacyach lojalności nie sprawiła jakiej przeszkody. (*B. słusznie! z lewicy*). W uniwersytecie studenci lojalnie spełnili rolę organów bezpieczeństwa a spełnili ją wsposób nietylko przyzwoity, lecz więcej niż przyzwoity i więcej niż pełen uszanowania, w sposób pełen świetnego zapału. (*Przeciągłe brawo! brawo! i oklaski z lewicy*). Ubolewam, że niektóre pisma na prowincyi przedstawiają rzecz tak, jak gdyby tylko tam był patryotyzm. (*Ponowne brawo i oklaski z lewicy*). Patryotyzm ma swą starą i pierwszą siedzibę w pierwszem mieście państwa (*huczne brawo! z lewicy*), i tak jest i tak będzie (*huczne brawo! z lewicy*) i dzięki Bogu zdaje mi się, że nigdy nie doznam rozczarowania, i mogę w tym względzie bez nieskromności, boć byłem tu blisko dziesięć lat namiestnikiem, występować jako świadek klasyczny. (*Przeciągłe, huczne brawo! z lewicy*). Mniemam przeto, że dobrzeby było, gdyby z duchownych domów i z plebanij tyrolskich wygnano dzienniki, które podają tak nieprawdziwe i tendencyjne wiadomości. (*Bardzo słusznie! z lewicy*) — Minister odpowiada następie pos. Gregrowi na zarzuty co do pomieszczenia wydziału lekarskiego uniwersytetu czeskiego. (*Huczne brawo! i przeciągłe oklaski z lewicy*).

Pod dyskusyę idzie tytuł szkół średnich, w którym wydatki czynią 4,932.785 złr., czyli o 156.000 złr. więcej niż wedle pierwotnego preliminarza rządowego, a to w skutek doliczenia uchwalonego niedawno wydatku na nowy gmach dla jednego z gimnazyów czeskich w Pradze; dochody wynoszą 1,082.954 złr., czyli o 176.000 złr. więcej niż wedle pierwotnego preliminarza rządowego, głównie w skutek doliczenia pożyczki zaciągnionej w praskiej kasie oszczędności na zbudowanie rzeczonego gmachu.

Pos. Steudel wnosi rezolucyę o lepszem urządzeniu gimnazyum w jednej z dzielnic wiedeńskich. — Rezolucya dostatecznie poparta.

Pos. Franc. Weeber przemawia za polepszeniem położenia suplentów i widoków awansu; krytykuje następnie dziwaczną praktykę, że dla nauki języków francuskiego i angielskiego, stenografii, gimnastyki i śpiewu ustanawia się tylko nauczycieli egzaminowanych, a nauka języków krajowych pogardliwie jest traktowana, bo wystarczają nauczyciele bez egzaminów.

Pos. Edw. Süss polemizuje przeciw pos. Greuterowi w sprawach uniwersytetu wiedeńskiego.

Pos. Fryd. Süss wnosi rezolucyę założenie w Meidling pod Wiedniem g mnazyum niższego rzędu.

Pos. Kraus, który zapisawszy się (głosu przeciw tytułowi, a spostrzegłsz że w skutek zamknięcia dyskusyi mógłł nie dostać się do głosu, kazał zmienić sp i zapisać się za tytułem — rozwodzi s o faworyzowaniu słowiańszczyzny w szk łach średnich. Mowca potrąca także o G licyę, utrzymując, że Polacy, którzy tut j Wiedniu prawią o równouprawnieniu, pc winniby stosować tę zasadę także w wła snym kraju i dać Rusinom i Niemcom wiele więcej szkół średnich, niż ci maja ic dotychczas. Kończy polemika przeciw mc wie Ministra skarbu w dyskusyi ogólnej.

Pos. Greuter, tak samo, jak mini ster oświecenia, tylko dla faktycznego spro stowania głos zabierając, replikuje: Prosi łem o prostą odpowiedź co do rezultatów dochodzeń przyrzeczonych mi w roku ze szłym; minister jednak nie odpowiedział n tak, ni owak, a w ten sposób pozostawi na mnie zarzut rozmyślnego szarpania czc profesorów uniwersytetu wiedeńskiego. Gdy byśmy nie zbliżali się ku końcowi sesyi zażądałbym wybrania osobnej komisyi par lamentarnej do rozsądzenia tej sprawy. (*Pogardliwe śmiechy na lewicy.*) Co do innych wywodów moich, minister dał odpowiedź całkiem jasną ku zadowoleniu lewicy (*Tak jest! z lewicy.*) Nie zazdroszczę wam dzisiej szego tryumfu. Żądałem tylko dochowywania wiekowej zasady, że źródłem cywilizacyi zachodniej jest chrześciaństwo; rząd zas odpowiada, że porzucił już tę zasadę, a to boli niewymownie. (*Bardzo słusznie! z prawicy.*) Minister wyznaje, że nie wie nawet jacy profesorowie są ustanawiani; twierdz że go to nic nie obchodzi, jakiego kto wyznania, że tylko o zdolności pyta (*Głosy z lewicy: naturalnie!*) „Naturalnie!“ — to właśnie chciałem powiedzieć, że ministrow wydaje się to rzeczą naturalną i dla tego wywołał taką radość na lewicy (*Bardzo słusznie! z lewicy.*) Są jednak w Austryi inni jeszcze ludzie, którzy inaczej myślą i czują. (*Huczne brawo! z prawicy.*) To oświadczenie ministra, jawnie wygłoszone w parlamencie, zachowamy sobie w pamięci; do niego zasosujemy się w dalszem postępowaniu. Jestem mu wdzięczny za nie (*Śmiechy na lewicy.*) Co do uroczystości poświęcenia gmachu uniwersytetu wiedeńskiego stwierdzam, że rektor widział się w konieczności odebrać wówczas od studentów słowo honoru przez podanie ręki, iż powstrzymają się od wyprawiania hałasów. To też na twierdzenie Süssa, że to zawiść ku uniwersytetowi wiedeńskiemu, odpowiadam, że wcale nie zazdrościmy mu takiego stanu rzeczy, lecz głęboko nad nim ubolewamy (*Huczne brawo! z prawicy*) Pod względem liczb moich, nikt nie śmiał zaprzeczyć, że z pomiędzy 159 profesorów jest 64 żydów; a więc pozostaje to prawdą. (*Głosy z lewicy: straszne rzeczy! — Pos. Schönerer woła*: smutna to rzecz! — *Śmiechy na lewicy.*) Kończę już, zapewniając raz jeszcze, że odpowiedź pana ministra oświecenia będzie nam wielką nauką na przyszłość. (*Huczne brawo! z prawicy. — Szydercze śmiechy na lewicy.*)

Pos Tilszer, również dla faktycznego sprostowania przypomina ministrowi oświecenia, że gdy chodziło o podział uniwersytetu pragskiego na czeski i niemiecki, uroczyście przyobiecał, iż takie same pałace, jakie pozostawiono uniwersytetowi niemieckiemu, zbudowane będą także dla uniwersytetu czeskiego, chociażby to miliony kosztowało, a tymczasem uniwersytet czeski ma nędzne lokalności. (*Huczne brawo z prawicy.*)

Poczem tytuł powyższy przyjęto.

Bez dyskusyi uchwalono tytuł bibliotek naukowych (gimnazyalnych) z kwotą wydatków 22.800 zł. (zgodnie z preliminarzem rządowym.)

Bez dyskusyi także uchwalono rezolucyę komisyjną z wezwaniem do rządu, aby teraz jeszcze zażądał kredytu dodatkowego na polepszenie położenia starszych suplentów po szkołach średnich.

Po kilku uwagach posła Nitschego o rezolucyi wzywającej rząd do subwencyonowania dwu gimnazyów gminnych w Czechach, jeżeli w ogóle się ostoją — przyjęto także tę rezolucyę.

Tak samo po kilku uwagach pos. Kochanowskiego przyjęto rezolucyę z wezwaniem do rządu, aby w przyszłym preliminarzu uwzględnił zamienienie niższych równorzędnych klas gimnazyalnych w Czerniowcach na osobne gimnazyum.

Na tem przerwano obrady.

Pos. Keil wnosi, aby pierwsze czytanie wniosku jego o wynagrodzeniu krajom i gminom przez skarb dochodów ubywających w skutek przejmowania dróg żelaznych na własność skarbu, odbyło się na na posiedzeniu następnem. Wniosek przyjęto.

Koniec posiedzenia o godz. 2 m. 30. Następne wieczorem.

— Pod tym tylko warunkiem — pospieszyła ona dodać — udzielam ci urlopu.

— Czyż nie wiesz moje życie — rzekł wreszcie — że praca ta zadowolenie mi przynosi, a nadto ratuję w niej swoją godność, tudzież zwiększam fortunę twego syna?

— A zawsze fortuna, a zawsze tylko pieniądze na względzie! Przecież, jeżeli o nie już nie chodzi, wszak i ty, jak mi mówiłeś, masz jakąś tam schedę uzyskać. Role więc mniej więcej się wyrównają i czas wreszcie, aby mój pan małżonek przestał już być parobkiem, a został panem w domu, jak się należy.

— Ha — jest w tym trochę racyi — odparł on po namyśle.

— A więc zgoda?

— Zobaczymy po powrocie.

— Nie, musisz mi teraz dać słowo, bo inaczej nic z wyjazdu.

— Więc je daję, z restrykcyą jednak, że tylko o tyle, o ile to będzie możliwe.

— Poprzestaję na tem, bo słowu mojego starego jak ewangelii wierzę.

I nowy ten układ przypieczętowano serdecznym pocałunkiem i Niemcewicz już od tej chwili do drogi szykować się począł.

Przygotowywanie się do podróży nie trwało długo, i zanim trzy dni upłynęło, już go wierna żona i nie na żarty zmartwiony Peters, odprowadzali do portu.

Przy pożegnaniu znowu rozczulenie i żale powróciły, ale chociaż biedna pani Niemcewiczowa słaniała się z boleści, kiedy z pokładu, na którym zostawiła męża, schodziła, mężnie jednak to przeniosła i, stosownie do umówionych między nimi warunków, zdołała zachować spokój, a nawet uśmiech na twarzy.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

AER.

(CCCCXI posiedzenie Izby poselskiej.)

† **Wiedeń**, 11 marca. (*Korespon-ya Gazety Lwowskiej.*) Prezes Smolka ...ja posiedzenie o godzinie 7 m. 15. po poł. Na porządku dziennym pierwsze czy... wniosku Keila o wynagrodzeniu kra... i gminom ubytku dochodów, wynikają... z przejęcia dróg żelaznych na włas... skarbu.

Poseł Keil zabiera głos dla umoty...wania wniosku i wywodzi, że państwo, ...dając na gminy ogromne ciężary, po...o też poczuwać się do obowiązku wy...gradzania im przynajmniej ubytku do...dów, zwłaszcza, gdy budżety gminne i ...we wciąż a wciąż rosną w wydatkach.

Poseł Lienbacher popiera wniosek ...m przypuszczeniu, że przy tej sposo...ści naprawi się zarazem krzywdę, wy...dzoną pomniejszym miastom i wsiom ...stawie z r. 1869. która tylko głównym ...stom krajów nadała prawo pobierania ...datków od podatków dróg żelaznych.

Minister skarbu dr. Dunajewski: ...czytuję sobie za obowiązek, w kilku ...wagach zawiadomić Izbę, jak sprawa ta ...i teraz w łonie rządu. Zwróciło się do ...ądu wiele ciał autonomicznych; rząd ka... sposobem piśmiennej korespondencyi ...iędzy kilkoma ministerstwami sprawę tę ...untownie zbadać; okazały się różne mnie...mania. Wedle jednych, skarbowe drogi że...zne w ogóle nie podlegają podatkom; ...edle drugich, są to po prostu przedsię...biorstwa zarobkowe, które należałoby po...ciągnąć do opłacania podatków, a więc i ...odatków. Ale okazało się też, że życzenia ...rajów i gmin nie są jednakowe. Jedne żą...dają wynagrodzenia ubytku w dochodach ...ch, powstającego z przejęcia pryw. dróg ...żelaznych na własność skarbu, co do czego, ...nie zapuszczając się jeszcze w szczegóły, ...gę przyznać, że nie chodzi tu o *lucrum cessans*, lecz o uniknienie ubytku; a rozu...mie się samo przez się, że ani wys. Izbie, ...ni rządowi zbyt wielkie nadwerężenie bu...dżetów autonomicznych nie może być obo...jętne. Inne atoli żądają, aby te koleje, któ...re już jako prywatne używały pewnych ulg podatkowych, teraz, gdy stały się skarbowemi, opłacały cały podatek. To już jest ...co innego; tu chodzi już o *lucrum*. Inne jeszcze żądają, aby te koleje, które rząd kosztem skarbu buduje, były również na rzecz ciał autonomicznych opodatkowane. Dla takich różnic w zapatrywaniach i żądaniach rząd zwołał komisyę, i na pewno zapowiedzieć mogę, że w jesieni wniesiony będzie projekt ustawy. Mniemam, że byłoby praktyczniej i stosowniej czekać tego projektu; nie mówię jednak, że rząd ma cośkolwiek przeciw przekazaniu wniosku Keila komisyi.

Wniosek Keila przekazano komisyi podatkowej.

W dalszym ciągu szczegółowej dyskusyi budżetowej idzie pod obrady tytuł etatu ministerstwa oświecenia: nauka przemysłowa, wydatków 1,308.?45 zł., dochodów 36.100 zł. (obie sumy zgodne z preliminarzem rządowym.)

Pos. Löblich wnosi rezolucyę: „Wzywa się rząd, aby przy zakładaniu przemysłowych zakładów naukowych więcej brał względu na potrzeby rzemiosł.“ Zarazem powstaje mowca przeciw konkurencyi, jaką państwo sprawia rzemiosłom, taniemi wyrobami więźniów i wielkich państwowych szkół przemysłowych. — Rezolucya mowcy zyskuje dostateczne poparcie.

Pos. Jahn stwierdziwszy, że zagranica czyni Austryi wielką konkurencyę w dziedzinie nauki przemysłowej, dochodzi do konkluzyi, że podźwignąć ją można w Austryi należycie tylko przez uwzględnienie odrębnych właściwości krajowych. Mowca wywodzi następnie szerokie żale na upośledzenie Czech pod względem nauki przemysłowej; kraj ten, jest w sposób poprostu niegodny siebie, skazany na to, żeby wyżebrywać sobie u państwa fundusze na naukę przemysłową. (*Huczne brawo! z ław czeskich.*)

Pos. Exner w bardzo długim wywodzie zwalcza uwagi swego kolegi na lewicy posła Löblicha, o konkurencyi, jaką państwowe szkoły przemysłowe sprawiają rzemiosłom, przy której to sposobności wyłuszcza także, jak niebezpieczny jest tak zwany chrześciański socyalizm posła Löblicha. Mowca przyznaje, że dla Czech i Morawy, za mało dotychczas uczyniono pod względem nauki przemysłowej, ale przedewszystkiem każe pamiętać o Wiedniu, który „w sposób poprostu niesłychany jest upośledzony“. (*Tak jest! tak jest! z lewicy.*) Wymieniając, czego to wszystkiego Wiedeń potrzebuje, mowca mniema, że socyalizmowi i anarchizmowi zapobiegłoby się, gdyby zaraz dziś uchwalono kredyt dodatkowy na rzecz podźwignięcia nauki przemysłowej w Wiedniu. (*Oklaski z lewicy.*)

Na tem przerwano obrady.

Pos. Granitsch wnosi interpelacyę do Ministra rolnictwa, w sprawie wydania ustawy komasacyjnej dla Dolnej Austryi.

Koniec posiedzenia o godzinie 10. — Następne jutro.

Mowa budżetowa posła Hausnera.

(Ciąg dalszy.)

Jako trzeci dowód sprzeczności wywodów posła Carnerego z prawdą przytaczam słowa jego: „Nie można prześlepić związku pewnych, tak często teraz wydarzających się defraudacyj z praktyką rządu wynoszącego się ponad wszelkie prawo i ustawy“. Jakże się wam to podoba, panowie? (*Wesołość na prawicy*). Zazwyczaj czyni się klerykałom zarzut, że pewne brzydoty społeczne, wielkie wzmaganie się zbrodni nieco jednostronnie przypisują brakowi religii, co zresztą po części jest prawdą, nie zważając na to, że są kraje dosyć religijne, a jednak obfitujące w zbrodnie, jak n. p. Neapolitańskie i Irlandya. Liberałom atoli niebardzo z tem do twarzy, że na karb rządu, będącego sześć lat u steru, zwalają zbrodnie, które teraz przypadkiem częściej się powtarzają. A wszakże to rażąca okoliczność, że szanowny mowca nie zważył, iż wszystkie te defraudacye popełniane są przez ludzi, należących przypadkiem do tej klasy towarzyskiej, z której rekrutuje się wyłącznie jego stronnictwo (*bardzo słusznie! z prawicy*) i że niesumienność i wyuzdanie w nabywaniu i wydawaniu, w grze i wyzyskiwaniu innych wybuchły w czasach panowania lewicy. Ale oto jeszcze coś niesłychanie śmiałego. Pos Carneri mówi: „Ci, którzy pojęcie liberalizmu chcą zastąpić pojęciem narodowości, nie zważyli, że właściwym czasem ich ideałów był czas gminoruchów“. Panowie! czyście kiedykolwiek słyszeli takową historyozofię? Czas gminoruchów! W całej historyi niema epoki, w którejby poczucie narodowe tak było jak wówczas uśpione, któraby była tak wręcz negacyą poczucia narodowego (*bardzo słusznie! z prawicy*). Zważcie tylko, jak te niezliczone, silne, mężne, zwycięzkie ludy germańskie, które podbiły Włochy, Francyę, Hiszpanię, Portugalię, które nietylko wszelką władzę, wszystkie urzędy i posady, lecz i wszelką posiadłość zagarnęły, w krótkim czasie tak zupełnie pochłonione zostały przez zwyciężonych, że nie pozostało się w tych krajach ani śladu germanizmu, że kraje te są czysto łacińskie (*bardzo słusznie! z prawicy*). Czyż może być większa negacya poczucia narodowego, jak była w tej epoce? Ale pos. Carneremu błąka się po głowie myśl powiązania pierwiastku narodowego z barbaryzmem (*tak jest! z prawicy*) i ztąd to taka potworność!

Czytajmy dalej: „Nadużywanie pierwiastku narodowego jest zarazem upadkiem Austryi“. Jak wiadomo, upadek ten zapowiadany jest od trzech czy czterech lat rok w rok, a do dnia dzisiejszego, dzięki Bogu, symptomaty zewnętrzne, niezamącony pokój, serdeczne stosunki ze wszystkiemi mocarstwami zagranicznemi, renta, zbliżająca się do kursu *pari* jakoteż inne okoliczności wcale nie przemawiają za takiem *mene tekel*. Symptomatów zaś na prawdę ponurych, ruchu pomiędzy klasami nieposiadającemi, które sposobią się do walki, by zdobyć sobie egzystencyę godną człowieka zmian w handlu powszechnym, które zagrażają posiadłości ziemskiej i rolnictwu ruiną, tego wszystkiego poseł Carneri nie widzi i nie pojmuje. (*Brawo! brawo! z prawicy*). W jego oczach świat cały i system planetarny krąży naokoło kwestyi: prawica czy lewica, Dunajewski czy Plener, Falkenhayn czy Banhans, Pino czy Chlumecky! (*Wesołość na prawicy*). Raz tylko wspomina, że kwestya socyalna jest w ruchu, ale tylko mimochodem z okoliczności zatargu namiestnika Possingera z wiedeńską Radą miejską, tak, że mogłoby się zdawać, iż do zaostrzenia kwestyi socialnej najwięcej przyczynił się bar. Possinger.

Jakie zresztą wrażenie sprawiła mowa pos. Carnerego na własnych jego towarzyszach w stronnictwie, tego przykład klasyczny mamy w stenogramie tejże mowy. Po słowach jego o „wołającem o pomstę do nieba zamienieniu funduszu emerytalnego, od którego zawisła przyszłość tysiąców wdów i sierót po urzędnikach kolejowych, na instytucyę wypożyczającą wagony“ następuje „wielka wesołość na lewicy“. Proszę was panowie, rzecz wołająca o pomstę do nieba tysiące wdów i sierót zagrożonych w swej przyszłości, a na lewicy — wesołość! (*Wesołość na prawicy*). Na to nie pozostaje mi już nic, jak tylko w takiemże usposobieniu pożegnać p. Carneriego (*Brawo! z prawicy*)

W dalszym ciągu, mowca odpowiada p. Scharschmidowi, konstatując na wstępie, że ogromna różnica, jaka zachodzi między wywodami p. Scharschmida, a mową posła Plenera, niewątpliwie znamionuje utajony brak jedności w pozornie i wrzekomo zjednoczonej lewicy. Co do upadku Wiednia, o którym p. Scharschmid wspomniał, dowodzi p. Hausner wśród oklasków z prawicy, „iż ż...n z myślących członków stronnictwa autonomistycznego nie żywi w sobie antagonizmu względem wspaniałej i sympatycznej każdemu, kto ją zna, stolicy państwa“. O upadku Wiednia, którego dzięki Bogu nie widać, nie ma powodu mówić, a wrzekomy ten upadek niesłusznie przypisuje się konjunkturom politycznym, które bardzo mały wpływ wywierają na rozwój lub upadek miast wielkich. Na dowód przytacza mowca przykład Turynu i Hanoweru. Trudno aby jakiekolwiek miasto straciło więcej jak Turyn. Był stolicą królestwa, rezydencyą ukochanej dynastyi, posiadał garnizon silny, wszystkie ministerstwa, całe ciało dyplomatyczne, wszystko, co tylko mieć powinna stolica państwa; obecnie jest głównem miastem niewielkiej prowincyi. A jednak dzielne to miasto po dekapitalizacyi tak się rozwinęło, iż obecnie liczy 60.000 mieszkańców więcej niż w r. 1883, iż znakomicie się podniosło pod względem środków komunikacyi, wygód, spacerów publicznych, pomników i budowli nowych, jako i wszelkich innych upiększeń. Tak samo siedziba Welfów, Hanower, który także był rezydencyą królewską i obecnie jest główna miejscowością pruskiej *landdrostei* a jednak ludność tam od r. 1866 w dwójnasób się zwiększyła

Na wywody posła dr Magga i zarzut jego, iż obecny parlament jakkolwiek zupełny, jest jednak pod niejednym względem niczem, zerem — odpowiada p Hausner dowodzeniem, iż zarzut ten zastosować można raczej do ubiegłego okresu parlamentarnego z czasów rządów lewicy. „Unicestwienie inicyatywy parlamentu, rzekł mowca, to dzieło wasze, nie nasze“.

Przechodząc z kolei do wywodów posła Edwarda Süssa, p. Hausner tak mówi dalej:

Cóż mam powiedzieć o pośle Edwardzie Süssie i o sposobie, w jaki wczoraj wziął udział w dyskusyi nad budżetem? Zdaje mi się, że istnieje pewien rodzaj nadużycia frazesu, który się mści na twórcy swoim; a od czasu, kiedy szanowny profesor chciał zerwać z bram *Burgu* piękną dewizę cesarską: „*Justitia regnorum fundamentum*“ — i zerwać za to, że państwo nareszcie zabiera się do spełnienia obowiązku swego, chcąc ochronić znaczne przestrzenie kraju od nieszczęść i klęsk, a zapewnić im kulturę i spokój — odkąd wypowiedział fatalny ten frazes, widocznie przestaje mu, jako krasomowcy, przyświecać dobra gwiazda (*brawo, brawo z prawicy*). Wczorajsza elegancka, przydługa, ale wcale nie nudna gawęda jego o wszystkiem, tylko nie o budżecie, która przeskakiwała z kwestyi socyalnej do pieprznej anegdoty, z handlu międzynarodowego i noweli szkolnej do nienawistnej wycieczki przeciw Polakom, a sunęła zawsze pięknie po wierzchu (*wesołość*) skoncypowana tak właściwie dla damskich wieczorków (*wesołość*) według metody profesora Bellaca w „Świecie Nudów“ (*wesołość na prawicy*), gawęda ta skonsternowała nietylko najuważniejszych słuchaczy profesora Süssa, lecz nawet i klakę (*wesołość na prawicy*).

Cóż na to odpowiedzieć? Jakże się spierać z tak genialnym i miłym gawędziarzem (*wielka wesołość na prawicy*), który zaraz na początku w jednym frazesie stawia na równi starą biurokracyę z państwem prawa; który twierdzi, że ruch wszelki od Wiednia się odwrócił, prawdopodobnie, aby uniknąć zgorszenia na widok polskiego ministra finansów; który namiestnika Schönborna uważa za tak okropnego nieprzyjaciela wolności, że chciałby go natychmiast z urzędu zrzucić, chociaż czasu swego sam dopomagał do wyposażenia namiestnika generała Kollera we wszelkie atrybucye władzy wyjątkowej — prawdopodobnie dla obrony wolności (*huczne brawo! wesołość i oklaski na prawicy; sykanie na lewicy*); który wynajduje nieodkryty dotąd przez nikogo projekt odrębnej Galicyi, opasanej granicami celnemi, co podobno szkodziłoby w walce przeciwko konkurencyi indyjskiej (*wesołość na prawicy*); który nareszcie za powrotem władzy lewicy zapowiada nam *imperium et libertas*, a zatem równocześnie rzeczpospolitę i wielkiego księcia, a obok tego uszlachetnienie człowieczeństwa (*wielka wesołość na prawicy*). Któżby ścigał te lśniące bańki mydlane, dopóki nie pękną? (C. d. n.)

SPRAWY MONARCHII

(*Sankcyonowanie noweli przemysłowej. Zgromadzenie wyborców w Wiedniu.*)

Wiener Ztg. ogłasza sankcyonowaną pod dniem 8 bm. nowelę przemysłową rozdział VI, która zmienia i uzupełnia dotychczasową ustawę przemysłową z dnia 20 grudnia 1859 r. Nowela ta, której wykonanie poruczono ministrom handlu i spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi ministrami, rozpocznie obowiązywać w trzy miesiące po jej ogłoszeniu. Obejmuje ona ogólne postanowienia co do pomocniczego personalu przy zakładach przemysłowych, określa bliżej obowiązki właścicieli zakładów w obec swoich robotników, ustanawia normalny czas pracy, wypoczynek w ciągu zajęcia codziennego i wypoczynek niedzielny, zawiera przepisy co do wypłaty wynagrodzenia robotnikom, dalej normy przy rozwiązaniu stosunku roboczego, sposób załatwiania wynikających z tego stosunku sporów, prowadzenie wykazu robotników, a w końcu mówi o tworzeniu przez właścicieli zakładów przemysłowych, przy przyczynianiu się robotników, bądź osobnych kas dla chorych, bądź też o przystępowaniu do już istniejących. Postanowienia te zawarte są w paragrafach od 72 do 92. Paragrafy 93 aż do 104 obejmują tak zwane postanowienia dodatkowe, odnoszące się do młodocianych robotników, tudzież kobiet, niemniej przepisy, odnoszące się do pomocniczych robotników w przedsiębiorstwach przemysłowych prowadzonych sposobem fabrycznym.

Nowela pomnieniona, która była przedmiotem bardzo szerokich rozpraw w komisyi przemysłowej, a niemniej wyczerpujących w pełnych Izbach, przyczem dep. dr. Biliński dał się poznać jako znakomity znawca przedmiotu, czyni zadość życzeniom i potrzebom szerokich kół przemysłowych, a wraz z ustawą o inspektorach przemysłowych, tudzież z uregulowaniem stosunku prawnego górników, stanowi ważny krok na polu zainicyowanego przez rząd obecny ustawodawstwa socyalnego.

— Na zgromadzeniu wyborców drugiego okręgu wiedeńskiego miał deput. dr. Menger mowę, charakterystyczną ze względu na stronnictwo polityczne, do którego ten poseł należy. Zaznaczył on, że można być dobrym Niemcem, a mimo to mieć także sympatyę dla innych narodowości i zrozumienie należyte ich potrzeb. W końcowym swej mowy ustępie wzywa dr. Menger niemieckiego geniusza miasta Wiednia, który jest zarazem geniuszem narodowego pokoju i wyraża nadzieję, że narodościowe spory i wrzawy umilkną, gdyż to jest koniecznym warunkiem rozwoju i wewnętrznego wzmocnienia się Austryi. „Wiedeń jest niemieckim, ale Wiedeń jest także najbardziej na Wschód wysuniętem miastem niemieckiem. Jego zadaniem jest skupiać w sobie żywioły niemieckie, ale także wspierać duchowe życie innych narodowości i stać się w ten sposób pośrednikiem pomiędzy Wschodem i Zachodem.“

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z Petersburga.)

Ogłoszone niedawno przepisy o obostrzeniu prawa z d. 10 grudnia 1865, co się tyczy usunięcia osób pochodzenia polskiego od nabywania własności ziemskiej, zostały, jak donoszą dzienniki rossyjskie, rozszerzone. Wiadomo, że pewna ilość osób, na mocy szczególniejszych względów władzy wyższej, wyjętą została z pod skutków prawa z 10 grudnia, i pomimo swego pochodzenia polskiego, otrzymała upoważnienie do nabywania ziemi na własność. Obecnie, komitet ministrów ogłasza, że wszystkie podobne przywileje i wyjątki od prawa 10 z grudnia, tracą moc obowiązującą, w zakresie dziewięciu gubernii zachodnich.

Do *Wiener Ztg.* piszą z Petersburga: „Na święta Wielkanocne oczekują pewnych zmian, mianowicie pod względem prawa nabywania szlachectwa. Jest zamiar ograniczenia prawa, według którego szlachectwo mogło być nabyte na mocy rangi lub orderu.

Dalej zapewniają, iż liczba oficerów piechoty zostanie powiększoną o 1390 podporuczników, co pociągnie za sobą nowy wydatek w sumie 600.000 rsr.

Do armii włącznie z flotą, zarekrutowano roku zeszłego 221.116 ludzi (pomiędzy tymi 77774 żydów), przeto o 3000 mniej niż zeszłego roku.

Obowiązanych do służby wojskowej, było ogółem 796.514 ludzi, pomiędzy tymi 37.932 żydów. Jednakże 2559 żydów znalazło sposób uchylenia się od obowiązku służby wojskowej.“

Rada państwa wydała postanowienie wzbraniające tak wyrobu jak i handlu przedmiotami czci religijnej chrześcian osobom niechrześciańskich wyznań. Za przekroczenia przeciwko powyższemu postanowieniu, winni podlegać będą karze pieniężnej do wysokości 50 rs.; rzeczy zaś stanowiące przedmiot czci chrześcian, będą konfiskowane.

Ogłoszono instrukcyę o kontroli nad wykonaniem postanowień co do małoletnich robotników w zakładach i fabrykach. Inspekcya ma się składać: z głównego inspektora, dziesięciu okręgowych, z których każdy na kilka gubernij, oraz z dziesięciu pomocników, z których jeden do poleceń głównego inspektora. W stosunku do władz

miejscowych inspektorowie stoją na równi z innymi urzędnikami ministerswa skarbu. Główny inspektor odwiedzać będzie jak najczęściej okręgi. Inspektor okręgowy i jego pomocnik będą funkcyonowali w dwóch częściach okręgu dla łatwiejszego nad nimi nadzoru. Będą posiadali prawo rewizyi o każdej porze dnia i nocy. Policya winna im na żądanie okazywać potrzebną pomoc. Obowiązek popierania oskarżenia w sądzie może być poruczony miejscowej policyi. Inspektorowie obowiązani są w sprawozdaniach komunikować szczegóły o fabrykach odznaczających się dobrem urządzeniem zakładów i opieką nad robotnikami, oraz powinni bacznie śledzić nauczanie małoletnich robotników w szkołach. Szkoły fabryczne są pod zawiadowaniem ministerstwa oświaty. Ogłoszono również przepisy o wykonywaniu przez fabrykantów postanowień co do małoletnich robotników. Niemający 12 lat nie mają być dopuszczeni w ogóle do pracy, od 12 do 15 lat mogą pracować tylko przez 8 godzin, mający mniej niż 15 lat nie powinni pracować w nocy, a tylko wyjątkowo do 1 maja 1886 dozwolona jest czterogodzinna praca nocna, z tym jednak warunkiem, że następnego dnia praca nie może trwać dłużej nad 4 godziny.

(Uznanie państwa Kongo.)

Polit. Corresp. otrzymała urzędowy Akt uznania przez monarchię Austryacko-węgierską tworzonego przez afrykańskie międzynarodowe stowarzyszenie państwa Kongo. Akt ten opiewa:

„Art. 1. Międzynarodowe stowarzyszenie Kongo zobowiązuje się nie ustanawiać żadnego cła na towary lub przedmioty handlu, które czy to bezpośrednio, czy w drodze transita wprowadzane będą do Afryki na obecne terytorya towarzystwa lub posiadłości przyszłe. Ta wolność celna rozciąga się szczególnie na towary i przedmioty handlu, które będą przesyłane przez zakłady tworzone na kataraktach Kongo.

Art. 2. Przynależni do monarchii austryacko-węgierskiej otrzymują prawo pobytu i osiedlenia się na terytoryach stowarzyszenia. Zapewnione im zostają prawa narodów najwięcej uwzględnionych, nie wykluczając praw krajowców, o ile chodzić będzie o opiekę ich osób i mienia, o swobodne wykonywanie obrzędów religijnych, o dochodzenie i obronę praw swoich, a nakoniec w sprawach żeglugi, handlu i przemysłu. Przyznane im zostaje prawo kupowania gruntów i domów na terytoryum stowarzyszenia, prawo sprzedaży, najmu, zakładania stacyj handlowych i prowadzenia handlu i żeglugi pod austryacko-węgierskim pawilonem.

Art. 3. Stowarzyszenie zobowiązuje się nie przyznawać korzyści i praw obywatelom innych narodów, którychby zarazem nie przyznało obywatelom monarchii austryacko-węgierskiej. Rozumie się samo przez się, że Austro-Węgry pod względem mianowania konsulów, ich funkcyi i jurysdykcyi, używać będą wszelkich praw i korzyści przyznanych innym państwom.

Art. 4. Na wypadek odstąpienia terytoryum stowarzyszenia, lub jednej jego części, utrzymane zostaną w mocy zobowiązania przyjęte przez stowarzyszenie względem Austro-Węgier, a toż samo prawa przyznane obywatelom austryacko-węgierskim wobec każdego nabywcy.

Art. 5. Austro-Węgry przyjmując do wiadomości te zobowiązania i wyrażając sympatye dla humanitarnego celu, do którego stowarzyszenie zdąża – uznaje sztandar stowarzyszenia — błękitną chorągiew ze złotą gwiazdą w pośrodku — za sztandar państwa zaprzyjaźnionego".

(Uchwała rady szwajcarskiej przeciw anarchistom.)

Berneński *Bund* ogłosił uchwałę związkowej rady szwajcarskiej, uzasadniającą śledztwo przeciw anarchistom. Akt ten według tekstu niemieckiego w dzienniku wspomnianym opiewa:

„Zważywszy, że przedsięwzięte przez władze policyjne w kilku kantonach śledztwo wykazało, że w niektórych miejscowościach Szwajcaryi, indywidua pod nazwą „anarchistów" tworzą stowarzyszenia i zalecają otwarcie rabunek, podpalanie, skrytobójstwa i przewrót istniejącego porządku społecznego; że wezwania takie rozpowszechniane są przez dzienniki które wychodzą w Szwajcaryi lub tutaj są już przedtem przygotowane i rozrzucane; że pewna liczba poszlak pozwala przypuszczać, iż celem zburzenia pałacu związkowego w Bernie ułożony był pomiędzy anarchistami spisek i że po ułożeniu planu rozpoczynano już nawet kroki do urzeczywistnienia go; że fakta te stanowią zbrodnię albo przestępstwo przeciw porządkowi ustawami zastrzeżonemu, albo zbrodnię przeciw prawu międzynarodowemu, i bezpieczeństwu kraju; że nakoniec okazało się koniecznością co do zabiegów i czynów anarchistów wdrożyć śledztwo sądowe i poddać je kierownictwu jednolitemu,— uchwalono zatem po przyjęciu sprawozdań sądów i policyi związkowej, w zastosowaniu art. 4, 6, 11 i następnych ustawy związkowej i kodeksu karnego, tudzież art. 32, 36 i 37 ustawy związkowej o organizacyi postępowania karnego: Art. I. Śledztwo karne zostaje wdrożone przeciw tym indywiduom, które na terytoryum szwajcarskiem wzywały do popełnienia pospolitych zbrodni w kraju lub zagranicą, lub też w inny sposób usiłowały narazić porządek ustawami konstytucyjnemi zastrzeżony lub wewnętrzne bezpieczeństwo kraju. Art 2. Rzecznik i radca ciała narodowego w Bernie Müller, mianowany został generalnym prokuratorem szwajcarskiego rządu związkowego i przy śledztwie pełnić będzie te funkcye, które ustawa związkowa dla prokuratora generalnego zakreśla. Art. 3. Niniejsza uchwała komunikuje się sądowi związkowemu z wezwaniem, ażeby zawiadomił o tem dwóch sędziów śledczych, komunikuje się oraz władzom kantonów i policyi. Art. 4. Związkowym departamentom sprawiedliwości i policyi poleca się wykonanie zapadłej uchwały".

KRONIKA

= **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić ze Swej prywatnej szkatuły gminie Łomna, w powiecie tureckim, na budowę szkoły zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Ślub hr. Romana Potockiego** z księżniczką Elżbietą Radziwiłłówną, jak się dowiaduje *Czas*, odbędzie się w Berlinie, w czerwcu, podobno 6. Hr. Alfred Potocki bawi dotąd w Cannes.

(s) **Ze świata.** Wczorajszy wielki raut u JKW. księcia Wirtemberskiego, komenderującego 11 korpusem, należeć będzie do najświetniejszych w sezonie wielkopostnym. Liczne i doborowe grono gości przyjmowali księżniczka Wirtemberska i brat jej dostojny Gospodarz z tą wykwintną uprzejmością i grzecznością wielkiego pana, o której tak pochlebnie a sprawiedliwie wyraża się anonimowy autor zajmujących studyów p. n. *La société de Vienne* ukazujących się w *Revue Nouvelle*. W jednym z salonów grała doskonała orkiestra wojskowa, będąca wybornym akompaniamentem ożywionej rozmowy; w drugim znajdował się obficie zastawiony bufet. Między obecnymi zauważyliśmy Panią Namiestnikowę z córką, hr. Klementynę Tyszkiewiczową, która przybyła na kilka tygodni do Lwowa, hr. Russockich, księstwa Turn-Taxis, pp. J. Bielskich z synem, JE. W. hr. Siemieńskiego, pp O. Pietruskich, hr. Maryę Borkowską z córką, hr. Młodecką, hr. Włodzimierzów Borkowskich, pp. Piotrów Dobrzańskich, hr. Włodzimierzową Dzieduszycką z córkami, hr. Starzeńskich z hrabianką Gołuchowską, panią Jaworskę, hr. Rogerowę Łubieńską, panią Comello, hr. Łosiową, hr. Jerzów Borkowskich, p. Marchwickiego, i t. d. i t. d.

— **C. k. uprz. kolej galic. Karola Ludwika** zaprowadziła nową taryfę w ruchu wspólnym pomiędzy stacyami głównej linii a stacyami kolei lokalnej Jarosławsko-Sokalskiej, ważną od 20 marca b. r., znosząc równocześnie wspólną taryfę z dnia 15 września 1884 roku. Egzemplarzy tej nowej taryfy nabyć można we wszystkich nadawczych kasach towarowych, jakoteż w oddziale komercyalnym dyrekcyi ruchu po cenie 30 ct.

— **Krakowska kasa oszczędności,** z powodu nierzetelności taksatora swego w oddziale zastawniczym, poniosła stratę w kwocie około 9.000 zł. Winny jest pociągnięty sądownie do odpowiedzialności. Żadna z osób prywatnych, lub mających związek z Zakładem, nie ucierpi nic na tem; stratę całą ponosi sam zakład

— **Zwyczajne walne zgromadzenie** członków stowarzyszenia urzędników odbędzie się dzisiaj o godzinie 5 po południu w sali kasyna miejskiego.

— **Odczyty dla kobiet.** Dziesiąty odczyt odbędzie się tej soboty, t. j. 14 marca o godzinie 5 w sali ratuszowej. Mówić będzie p. dr. Ignacy Petelenz „O rozwoju owadów."

— **Zgromadzenie tygodniowe** towarzystwa politechnicznego odbędzie się jutro, w sobotę, o godzinie 6 wieczorem, w sali rysunkowej miejskiego muzeum przemysłowego w ratuszu. Na porządku dziennym wykład p. Kovatsa: „O drogach wodnych w Polsce."

— **Produkcye uczennic** i uczniów szkoły muzycznej p. Ludwika Marka, rozpoczną się w poniedziałek, dnia 16 b. m., a skończą we wtorek. Miejscem produkcyi będzie sala kasyna miejskiego. W program popisów kursu III (poniedziałek) wchodzą utwory Chopina, Moszkowskiego, Bacha, Allarda, Mendelsohna, Thalberga, Webera, Schumanna, Matei, Moschelesa, Meerza i Liszta, z Chopinowskich mianowicie: *Duo* na 2 fortepiany, *Larghetto*, Nokturn i Romanca. Początek o godzinie 6 wieczór.

— **Repertoar teatralny.** Dzisiaj, w piątek, 13 b. m., po raz szósty, w nowej obsadzie *Mąż z grzeczności*, komedya w 3 aktach pp. Abrahamowicza i Ruszkowskiego. – Jutro, w sobotę, 14 b. m., na dochód Henryka Rubirato *Carmen* I i II scena drugiego aktu. Panna Piave odśpiewa, pieśń hiszpańską p. t. *Juanita* nastąpi *Afrykanka*, zakończy *Halka*, recitatiwo i arya barytonowa, odśpiewa po polsku p. Rubirato. — W niedzielę, 15 b. m., po południu o godzinie wpół do 4 *Boccacio*, opera komiczna w 3 aktach Souppe'ego, wieczorem *Kean*, komedya w 5 aktach Al. Dumasa. — W poniedziałek, 16 b. m., na dochód Władysława Wojdałowicza po raz pierwszy *Wieczór trzech Króli*, komedya w 5 aktach Szekspira.— We wtorek, 17 b. m., po raz piąty *Konrad Wallenrod*, opera w 4 aktach Wł. Żeleńskiego.

— **Zajście na pograniczu.** Dnia 6 b. m. o godzinie 3 po północy, do karczemki „Leśniczówka" zwanej, do obszaru dworskiego w Szarpańcach, pow. sokalskiego przynależnej, a położonej o kilometr tylko od granicy państwowej, przybyło dwóch żołnierzy pogranicznych rossyjskich z pocztu Gruszowskiego, nazwiskiem Iwan Makarow i Iwan Udałow, uzbrojonych w karabiny i zaopatrzonych w kartusze z ostremi nabojami. Przybyli zażądali od szynkarza Jana Kołodzieja dwóch kwart wódki, które im dano, a ponieważ żona szynkarza, Katarzyna, właśnie przed kilku godzinami powiła była dziecię, więc Jan Kołodziej poczęstował obydwóch żołnierzy od siebie, dawszy każdemu po kieliszku, poczem oni z kupionej wódki wypili jeszcze po kilka haustów. Naraz żołnierz Iwan Udałow wyjął nabój z kartusza, nabił swój karabin i spuścił kurek, ale po chwili odwiódł go i strzelił do szynkarza. Kula jednak chybiła celu i ugrzęzła w ścianie nad głową leżącej w łóżku Katarzyny Kołodziejowej; szynkarz zaś po wystrzale, od którego lampa w chacie zgasła, wyrwał żołnierzowi z rąk karabin i pobiegł do sąsiedniego folwarku i otrzymawszy trzech ludzi do pomocy, rozbroił obydwóch żołnierzy i odstawił ich do c. k. starostwa w Sokalu, które oddało ich sądowi jako obwinionych o zbrodnię zamierzonego zabójstwa.

= **Samobójstwo.** Andrzej Lasota, rodem z Niechobrza, powiatu rzeszowskiego, liczący lat 35, bezżenny, zostający od stycznia w służbie w browarze na Pohulance, jako słodownik, odebrał sobie życie dziś rano przez powieszenie się na strychu, a to w pozycyi klęczącej. Znaleziono go już skostniałego. Nieszczęśliwy żalił się często, że ma zamożną familię, sam zaś musi biedować.

= **W drodze** ze Lwowa do Tarnopola zginęła dnia 20 grudnia z r. mapa katastralna wsi Podemszczyzny, za której zwrot otrzyma znalazca stosowne wynagrodzenie.

= **Zapiski policyjne.** Skradziono p. Józefie C., z otwartego przedpokoju pod l. 28 ulica Czarnieckiego, damskie futro z białych zajęcy, czarnym rypsem pokryte, wartości 10 zł.; p. Bronisławowi K. ciemno zielonawy surdut zimowy z siwą sukienną podszewką, surdut letni kamgarnowy czarny a drugi granatowy, kamizelkę czarną kamgarnową a drugą granatową sukienną, spodnie czarne a drugie bronzowe, i dwie chusteczki jedwabne, niebieską i czerwoną.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Warszawie b. oficer wojsk polskich z roku 1831, Tomasz Dzierżanowski, przeżywszy lat 91; w Kołaczycach, proboszcz tamtejszy ks. Leopold Strzeźnicki Textoris, były dyrektor zakładu św. Józefa dla opuszczonych chłopców w Krakowie.

= **Kradzież obrazu.** Według oznajmienia dyrekcyi policyi w Wiedniu, skradziono w Kainbergu, w Styryi, hrabiemu W. akwarelę, przedstawiającą wspaniałą studnię w Norymberdze, wykonaną przez malarza Rudolfa Alta, wartości 1.000 zł.

— **Żegluga parowa na Wiśle** między Warszawą a Płockiem, otwartą została we środę.

— **Dżuma,** według doniesienia *P. Corr.* z Konstantynopola, wybuchła znowu w okolicy Hamadanu, w Persyi. Stambulska międzynarodowa rada sanitarna bezzwłocznie wezwała telegramem radę sanitarną w Bagdadzie, aby stwierdziła rzeczywistą naturę tej epidemii i w razie uznanej potrzeby zarządziła kwarantanę oraz wszelkie inne środki zaradcze.

— **Skutki katastrofy w Petersburgu.** We wtorek dopiero ukończono zupełnie rozkopywanie gruzów w zawalonym domu ks. Wiaziemskiego i obliczono wszystkie ofiary nieszczęśliwego wypadku. Przytem wyjaśniły się wszelkie szczegóły tyczące się nieszczęśliwych ofiar katastrofy. Ogólna liczba ofiar jest taka: czterech ludzi zabitych na miejscu, siedmnaście osób ciężko ranionych bez nadziei utrzymania przy życiu, oraz siedmdziesiąt osób lżej rannych, wykopanych z pod gruzów. Niektóre ocalenia można nazwać prawdziwie cudownemi. Tak n. p. żołnierze rozkopujący gruzy, usłyszeli słaby głos, wydobywający się z pod kupy rozbitego muru. Z większą więc ostrożnością i pośpiechem zabrali się do roboty, i wkrótce dostrzegli mały kącik uformowany między murem i opadniętą belką, a w niem małe dziecko w postawie siedzącej przy trupie matki. Dziecko wyjęte z martwych objęć matki, odesłano do domu wychowawczego.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z d. 12 marca).

(*L.*) Na wstępie wczorajszego posiedzenia, odbytego pod przewodnictwem Dąbrowskiego, radny p. Niemcynowski, powołując się na skonfiskowany przez c. k. prokuratoryę państwa artykuł *Przeglądu*, czasopisma wychodzącego we Lwowie, omawiający ujemnie działalność reprezentacyi miejskiej, wniósł, „ażeby Rada sprawozdawcy *Przeglądu* odjęła prawo uczęszczania na jej posiedzenia".

Wniosek ten został przyjęty.

Z kolei obradowała Rada w dalszym ciągu nad preliminarzem fuuduszu szkolnego. Bez dyskusyi uchwalono ogół rozchodów tego funduszu w kwocie 209.17 poczem zapadła uchwała co do pokrycia niedoboru. Według zapadłych już uchwał wynosi ogół wydatków 1,031.185 zł. a dochodów 998.905 zł. spodziewany niedobór w r. b. wynosi 32.280 zł., który, według zapadłej „uchwały winien znaleźć swe pokrycie w oszczędnościach i spodziewanych zwyżkach przychodów".

Bez dyskusyi uchwalono w dalszym ciągu budżety fundacyj zostających pod zarządem gminy. Fundusz dla kalek mieszczan im. św. Łazarza, wykazuje zwyżkę przychodu w kwocie 16.019 złr. Fundusz dla sierót chłopców, wykazuje w przychodach i rozchodach 2190 złr.; fundusz dziewcząt 720 złr.; dla inwalidów wojskowych 870 złr.; dla mieszczan przemysłowców, zwyżkę przychodu w kwocie 1110; fundusz pożyczkowy dla rzemieślników izraelitów zwyżkę przychodu w kwocie złr.; fundacya dr. Lingera na stypendya uczniów medycyny, zwyżkę przychodu w kwocie 111 złr., a dla ubogich, zwyżkę przychodów w kwocie 20 złr. Fundacya ś. p. St. Gosiewskiego wykazująca 949 dochodu, a 8859 złr. rozchodu, wykazuje nadwyżkę w kwocie 633 złr. Fundacya ś. p. Romana Ducheńskiego, przynosząca dochodu 13.702 złr., a wykazująca 8778 złr. rozchodu, ma 4924 złr. czystego przychodu. Budżety innych mniejszych fundacyj pomijamy.

Na tem zakończyły się obrady budżetowe, poczem Rada przyjęła do wiadomości zamknięcie rachunków gminnego podatku czynszowego za r. z. i załatwiła kilka rekursów w sprawach budowniczych.

Na poufnem posiedzeniu wybrała Rada dr. Teofila Gerstmana delegatem swoim do krajowej Rady szkolnej na przeciąg lat trzech, począwszy od r. b. i nadała p. Karolowi Widmanowi, sekretarzowi magistratu, tytuł radcy.

OSTATNIA POCZTA

W salach aleksandryjskich zamku carskiego odbył się przedwczoraj obiad, na który otrzymało zaproszenie wielu dostojników dworskich i wojskowych.

Na wczorajszem południowem posiedzeniu Izby deputowanych zabrał najpierw głos p. Minister wyznań i oświecenia, baron Conrad, celem faktycznego sprostowania przedwczorajszych wywodów Greutera, podług których rząd miał porzucić dawniejszą zasadę, iż chrześcianstwo jest podstawą cywilizacyi zachodniej, tudzież celem odparcia wycieczek niektórych dzienników.

P. Minister powołał się na swoją dotychczasową działalność, która właśnie do tego zmierzała, aby zadowolnić w zupełności religijne potrzeby ludności. Co do obsadzenia katedr przy uniwersytetach i szkołach średnich postępowano zawsze w myśl ustaw zasadniczych. Pod tym względem nie należy kłaść głównej i decydującej wagi na liczbę, przypadkowo i przemijająco fungujących w jakim zakładzie naukowym nauczycieli niechrześcijańskiego wyznania, zwłaszcza jeśli chodzi o obsadzenie posady profesora na wydziale medycznym lub dla nauk przyrodniczych, ponieważ tutaj decydują tylko uzdolnienie i umiejętność. — P. Minister nie chce być dotkniętym w najdrażliwszym punkcie swego religijnego przekonania.

Co do wyrażonego przez dep. Greutera życzenia względem dochodzeń w sprawie stosunków uniwersytetu wiedeńskiego, powtarza p. Minister, że akta tej sprawy są zamknięte. W aktach znajduje się zeszłoroczne już oświadczenie p. Ministra, że nie pochwala postępowania profesorów, którzy przedłożyli Izbie oświadczenie, i że siebie uważa tylko za kompetentnego do wypowiedzenia niezadowolenia pod tym względem.

P. Minister zauważał dalej, że z cyfr przedłożonych przez deputowanego Greutera, większa część przypada na docentów,

na których nominacyę rząd niema wpływu. Minister uważa stan ten za przemijający i podrzędnego znaczenia. Główna rzecz polega na utrzymaniu ducha chrześciańskiego, ducha religijnego w zakładach naukowych. Przez to tylko, że w jakimś zakładzie naukowym niema ani jednego nauczyciela niechrześcijańskiego wyznania, utrzymanie ducha tego nie jest jeszcze zapewnione.

Ducha tego wspiera się skutecznie przez odpowiednie rozporządzenia ministerstwa oświaty i wyznań, gdzie właśnie panuje prawdziwy duch religijny i zawsze panować będzie. Rząd musi wprawdzie w pewnych sprawach tego rodzaju nieraz wyraźnie występować. Gdyby pojawiła się tu kwestya taka, jak niedawno w pewnem państwie sąsiedniem, wówczas rząd bez różnicy, czy podstawa jej byłaby wyznaniową, czy anarchistyczną, wystąpiłby z całą stanowczością i okazałby swój wstręt w sposób, któryby w niczem nie ustępował okazanemu zagranicą.

P. Minister gotów jest wziąć pod rozwagę wszelkie przedstawienia, choćby w formie szorstkiej podane. Kiedy obejmował tekę ministerstwa oświaty i wyznań, wówczas kierował się właśnie tym zamiarem, aby żywioł religijny w szkołach austryackich więcej uwydatnić, lecz i on podziela zdanie, że rząd nie jest właściwie parlamentarnym, bo skutkiem szczególnych stosunków w Austryi, nie dadzą się tu zastósować niektóre parlamentarne urządzenia i zwyczaje. Chociaż nie jest zwyczajem liczyć ministra pomiędzy urzędników, mimo to on opiera się silnie o urzędników austryackich.

W nich tkwi oddawna głębokie przekonanie, że wszelkie instytucye państwa tylko na podstawie religijnej pewnie oprzeć się mogą. Takie przekonanie ożywia świat urzędniczy oddawna, i temu przekonaniu wyrobiono wszędzie uznanie i zastosowanie; tego przekonania będzie się trzymał Minister i w zarządzie sprawami oświaty.

W dalszym ciągu szczegółowej dyskusyi nad budżetem, przy tytule „szkoły przemysłowe“, przyjmuje dep Mikyska z zadowoleniem do wiadomości oświadczenie lewicy, iż popiera rezolucyę w sprawie urządzenia samodzielnej szkoły przemysłowej czeskiej w Bernie, tudzież rezolucyę w sprawie wprowadzenia w życie wyższej szkoły przemysłowej w Pradze w ten sposób, iż z tego nie urosną znaczne koszta dla gminy.

Referent Jireczek cofa rezolucyę w sprawie berneńskiej szkoły przemysłowej, gdyż rząd zażądał już na ten cel kredytu dodatkowego.

Tytuł „szkoły przemysłowe“ wraz z rezolucyą w sprawie czeskiej szkoły przemysłowej w Pradze, został przyjęty.

Wśród obrad nad tytułem budżetu „szkoły ludowe“ wnosi dep. Ciani rezolucyę, aby rząd w budżecie na r. 18-6 uczynił zadość petycyom gmin włoskich Tyrolu względem niemieckich szkół w okręgu Trydenckim. Rezolucyę przekazano komisyi.

Dep. Kowalski żalił się na upośledzenie ruskich szkół ludowych w Galicyi. Dep. Hoffer sądził, iż szkoły ludowe w Austryi upadają, wspomina o zajściu z Rohrweckiem i apeluje do tradycyj świata urzędniczego, aby naśladował przykłady z czasów Maryi Teresy na polu szkolnictwa ludowego. Dep. Poklukar wywodził, że ustawa o szkołach ludowych nie jest wykonywaną w Krainie według zasady równego prawa dla wszystkich i oświadcza, że słowiański charakter Krainy i jej stolicy nie ulega żadnej wątpliwości. Mowca wyjaśniał w końcu postępowanie krajowej rady szkolnej i reprezentacyi miasta Lublany w sprawie niemieckiej szkoły ludowej.

Dalszy przebieg obrad nad tytułem „szkoły ludowe“, streszcza dzisiejsza depesza wiedeńska.

Na wczorajszem południowem posiedzeniu do komisyi, której przekazano nowelę cłową, zostali wybrani następujący deputowani: Gomperz, Hardt, Hallwich, Peez, Neuwirth, Proskowetz, Schwab, Mickhoff, Deym, Jahn, Meznik, Rieger, Schindler, Schweegl, Doblhammer, Oberndorfer, Abrahamowicz, Czajkowski, Zatorski, Mieroszowski, Kielanowski, Hippoliti, Klaicz i Zotta.

Zpowodu sankcyonowania uchwalonego przez obie Izby Rady państwa VI rozdziału ustawy przemysłowej pisze *Presse:* „Sankcya ta wywoła we wszystkich kołach ludności żywe i gorące zadowolenie. Pospiech, z jakim, w ślad za uchwałą Izb, nastąpiła Najw. sankcya, jest dowodem, że Najwyższy czynnik ustawodawstwa kładzie nacisk na szybkie o ile możności wejście w życie tej dobroczynnej ustawy Tym sposobem uczyniono ważny krok na polu socyalno-politycznej reformy, a pragnąć i spodziewać się należy, iż inaugurowane dzieło weźmie obrót pożądany“.

Z Warszawy piszą do *Polit. Corr.*, iż między rządem austryackim i rossyjskim nastąpiło porozumienie, na mocy którego w maju b. r. zbierze się mięszana komisya, celem rewizyi granicy państwowej między galic. powiatem sokalskim, a rossyjskim powiatem: Włodzimierz Wołyński. Rząd rossyjski uczynił nadto wniosek, aby komisya rozciągnęła swą działalność także na pas graniczny wzdłuż rossyjskiego powiatu dubieńskiego, krzemienieckiego i staro-konstantynowskiego w gubernii Wołyńskiej, gdyż zatknięte tam słupy graniczne wymagają restauracyi. Komisya ma obejrzeć tę granicę w lecie.

Z Belgradu donoszą do *Pol. Corr.*, iż wskutek ogłoszonej amnestyi wypuszczono bezzwłocznie z twierdzy belgradzkiej uwięzionych tam 665 powstańców. Uwolnionych powitały tłumy ludu, wydając entuzyastyczne okrzyki na cześć króla. Wszystkie dzienniki, bez różnicy na przekonanie polityczne, wypowiadają za ten akt łaski monarszej gorące podziękowanie.

Dalej piszą do tegoż dziennika o braku należytego bezpieczeństwa na granicy serbsko-tureckiej; rząd jednak poczynił już odpowiednie zarządzenia, aby zaradzić złemu.

Według depeszy z Sofii, car, w odpowiedzi na znany telegram, wysłany doń przez zgromadzenie prawodawcze w sprawie Bułgarów macedońskich, kazał oświadczyć, iż wzruszony jest objawami przywiązania i miłości ze strony ludu bułgarskiego i że położenie chrześcian na półwyspie bałkańskim było zawsze przedmiotem szczególniejszej jego pieczołowitości.

W Bułgaryi odbyło się znowu kilka meetyngów, które wypowiedziały ubolewanie z powodu smutnego losu ludności bułgarskiej w Macedonii.

Według doniesień z Konstantynopola do *Agence Havas*, ruch w Albanii przybiera w samej rzeczy groźniejsze rozmiary, niz przypuszczano. Wojska tureckie doznały w samej rzeczy krwawej porażki pod Luma a załoga Prizrendu zmuszona była schronić się w cytadeli. Porta wysłała przeciw zbrojnym Albańczykom wojska z Saloniki i Monastyru. Agitacyą pomiędzy plemionami albańskiemi kierować mają irredentystowskie komitety w Prizrendzie, Korfu i Tarencie. Albańczycy żądają uwolnienia od wszelkich podatków, powrotu skazanych na wygnanie i uwolnienia znajdujących się w więzieniu osób, skazanych za rozruchy polityczne.

Donoszą równie do Belgradu, że w Starej Serbii przybiera powstanie coraz groźniejsze rozmiary. Pod Kossowem i Prizrendem ponowiły się walki z wojskami tureckiemi, tudzież nad Driną.

Agence Havas ogłasza szczczegóły o statnich zwycięztw francuskich w Tonkinie Według tych relacyj Tuyen-Kwang oblężone było od początku lutego przez Lin-Vinh-Phuoc, który stał na czele 10 000 czarnych sztandarów i regularnych wojsk chińskich. Po zajęciu Langsonu wyruszył generał Brière de l'Isle i pułkownik Giovanninelli z pierwszą brygadą na odsiecz uciśnionej załodze francuskiej. W dniu 2go marca nastąpiło pierwsze spotkanie z wojskami chińskiemi, które w liczbie 8000 pod Duoc na pozycyi silnie okopanej i utwierdzonej czekały na atak francuski. Pomimo znużenia i mniejszej liczby brygady francuskiej, wojska wystąpiły do walki z niesłychanem męztwem i podziwu godną zręcznością Pierwszego dnia walki zajęto trzy forty obronne; dnia 3 marca, po nader zaciętej walce, odebrali Francuzi resztę fortyfikacyj i zmusili Chińczyków do ucieczki. W wojsku chińskiem znajdowali się na stopniach szefów batalionowych Europejczycy.

Minister wojny Leval wysłał do armii w Tonkinie depeszę z wyrazami bezwzględnego uznania.

Berl. Pol. Nachr. piszą, że pomimo usprawiedliwionej radości w Paryżu z tych zwycięstw, objawia się jednak ogólne znużenie i życzonoby sobie wojnę tę skończyć jak najprędzej. Ale ukończenie to czyni rząd francuski zawisłem od przyjęcia przez Chiny warunków, które chce podyktować p. Ferry; pod tym względem zaś nie istnieje żaden objaw, żeby Chiny zgadzały się na ustępstwa.

Prasa włoska, poświęcając nwagi stosunkom w Albanii i wybuchłym tam świeżo zaburzeniom, używa ich za broń przeciw Turcyi Dzienniki włoskie, jakby na dane hasło, przypominają Porcie, ażeby raczej przestrzegała ściślej swego zwierzchnictwa w Albanii, niż nad morzem Czerwonem, gdzie zwierzchnictwo Turcyi już prawie nie istnieje.

Według korespondencyi *Corriere della Sera* z Massouy, smutne ma być bardzo położenie wojsk włoskich. Korespondent donosi, że daje się uczuwać wielki brak znośnej wody do picia. Namioty dla wojsk nie zostały zastosowane do klimatu i innych warunków tych okolic. Przez kilka nocy były alarmowane przednie posterunki, chociaż pokazało się za każdym razem, że powodem niepokoju tego były hyeny i szakale.

Na giełdzie londyńskiej obiegały dnia wczorajszego niepokojące wieści o stanie sprawy afganistańskiej.

Do *Polit. Corr.* donoszą z Londynu: Zapawniają nas z kół dobrze poinformowanych, że sytuacya w Afganistanie przedstawia się groźnie. Gabinet angielski ma być zdecydowany nie ustapić z zajętego w tej sprawie stanowiska Zarządzone zostały wszechstronne wojskowe i marynarskie uzbrojenia

Siostra Gordona baszy, która się udawała z prośbą do Zobeira baszy, ażeby interweniował u Mahdiego, by zwrócił zabrane po Gordonie papiery, odebrała odpowiedź z Kairu od Zobeira, bardzo uprzejmą wprawdzie ale nie czyniącą żadnej nadziei. Zobeir mówi o Mahdim, jako o nieprzyjacielu plemion egipskich, nie może zatem wpłynąć na odebranie papierów.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 13 marca. W dalszym toku wczorajszych obrad budżetowych w Izbie deputowanych pos. Poklukar omawiał dalej niedogodności, jakie zachodzą w stosunkach szkolnych w Karyntyi i Pobrzeżu pod względem językowym i domagał się rychłego zaradzenia złemu. Dep. Weitlof przemawiał za systemem niemieckim w szkołach ludowych w Trydencie, tudzież za utrzymaniem języka niemieckiego jako wykładowego w Tyrolu północnym (Wälschtirol) i, polemizując przeciw dep Poklukarowi, oświadczył, iż w Karyntyi wywołano w sposób sztuczny ruch słowiański. Mowca twierdził, iż koniecznym jest w Austryi niemiecki język państwowy, wziął w obronę niemiecki *Schulverein*, przyczem wystąpił przeciw niemieckim członkom prawicy. Dep. Oels, w imieniu własnem i swoich przyjaciół politycznych, zastrzegł się przeciw zarzutowi dopuszczenia się zdrady na własnych niemieckich pobratymcach. Tylko liberalizm rozdmuchuje bezustannie zarzewie sporów językowych.

Następnie zabierają głos dla sprostowań faktycznych deputowani: Plener, Foregger, Moro i Poklukar, poczem tytuł „szkoły ludowe“ został przyjęty. — Następne posiedzenie odbędzie się dzisiaj.

Wiedeń, 13 marca. Komunikat *Fremdenblattu* oświadcza, iż korespondencya peszteńska, umieszczona w berlińskiej *National Ztg.* z dnia 11 b. m., o obecnem stanowisku rządu węgierskiego w kwestyi bośniackiej, jest w całej swojej rozciągłości dowolnym wymysłem, pozbawionym wszelkiej podstawy.

Wiedeń, 13 marca (*Tel. pr.*) Poseł austryacki w Londynie hr Karolyi otrzymał już pełnomocnictwo do podpisania traktatu egipskiego w sprawie finansowej. Hr. Münster nie odebrał jeszcze odnośnego upoważnienia, co, wobec dotychczasowego porozumienia pomiędzy cesarskiemi monarchiami, obudza zdziwienie w kołach dyplomatycznych.

Berlin, 13 marca (*Tel. pr.*) Do *Kreuz Zeitung* donoszą z Rzymu, że pomiędzy rządem pruskim a Kuryą przyszło do porozumienia w sprawie obsadzenia stolicy arcybiskupiej Poznańsko-gnieźnieńskiej. Desygnowanym na stolicę arcybiskupią ma być proboszcz kapituły Wanjura.

Berlin, 13 marca. Parlament obradował wczoraj tylko nad temi wnioskami przedłożenia o subwencyonowaniu parowców, które odnoszą się do sposobu połączenia żeglugi, i przyjął wniosek w sprawie rozszerzenia linii Brindisi-Aleksandria aż pod Tryest, tudzież w sprawie zawijania okrętów do jednego z portów belgijskich lub holenderskich.

Berlin, 13 marca. *Reichsanzeiger* donosi: Rządy Niemiec i Anglii zgodziły się na złożenie komisyi mięszanej, która ma zebrać się w Kapstadt, celem zbadania pretensyj angielskich i niemieckich poddanych, osiadłych na terytoryum pomiędzy ujściem rzeki Orange i przylądkiem Frio, tudzież w zatoce Wielorybiej i wyspach pod Angra Pequena.

Berlin, 13 marca. *Nordd. Allg. Ztg.* odpiera jak najkategoryczniej zabiegi dzienników *Soleil*, *Gaulois* i *Nowosti*, które, z okazyi kwestyi afgańskiej, starają się rzucić podejrzenie na politykę niemiecką i zamącić niemiecko-rossyjską przyjaźń.

Skodar, 13 marca. (*Tel. pryw.*) Według doniesień, w okolicach Driny wzmaga się ruch powstańczy. Liczba powstańców przenosić ma 8000 ludzi.

Rzym, 13 marca. Wczoraj rano dało się uczuć w Zafferana-Etna, (miasteczko w Sycylii, w departamencie Catania) gwałtowne, przeciągłe i połączone z grzmotem trzęsienie ziemi, które jednakże nie zrządziło żadnych szkód.

Rzym, 13 marca. W senacie zapowiedziano interpelacye, co do kierującej myśli w operacyach na morzu Czerwonem, tudzież w kwestyi zarządzeń, jakie zostaną przedsięwzięte dla ich przeprowadzenia. Obrady nad tym przedmiotem odbędą się d. 21 bm.

Londyn, 13 marca. *Biuro Reutera* dowiaduje się, że na wczorajszej radzie gabinetowej postanowiono wytrwać na dotychczasowem stanowisku, zajętem wobec kwestyi afganistańskiej.

Londyn, 13 marca. (*Tel. pryw.*) Według dzienników angielskich, gabinet angielski ma być zdecydowany oświadczyć Rossyi, że jeżeli powstanie zatarg z Afganistanem, z powodu posuwania się dalszego wojsk rossyjskich, to Rossya musi przyjąć na siebie wszelką za to odpowiedzialność, ponieważ Anglia jest zobowiązana bronić Afganistanu. Na przedstawienia pokojowe, car odpowiedział zimno, istnieje więc tylko słaba nadzieja utrzymania pokoju.

Londyn, 13 marca. W Izbie gmin oświadczył Fitz-Maurice, iż Rossyanie nie obsadzili wąwozu Robat, przyczem dodał, iż niezdaje mu się, aby wąwóz ten, położony na północ Heratu, był jedynym szlakiem, którym mogłaby być poprowadzoną kolej żelazna. Wobec stadyum, w jakiem znajdują się w tej chwili rokowania, nie wydaje się rzeczą pożądaną podawać bliższych informacyj o pretensyach Rossyi.

Na zapytanie Northcota, czy rząd może wypowiedzieć własne przekonanie w kwestyi afgańskiej, odparł Gladstone, iż może prosić tylko Izbę, aby przyjęła zapewnienie, iż rząd bezustannie poświęca tej sprawie baczną uwagę.

Gladstone oświadczył dalej, iż zwłokę, jaka zaszła w podpisaniu egipskiej konwencyi finansowej, należy jedynie temu przypisać, iż jedno, lub dwa mocarstwa wyraziły życzenie uskutecznienia pewnych zmian w tekscie.

Na zapytanie Bourkego, czy rząd nie mógłby przedłożyć jakiejbądź depeszy, która by poparła oświadczenie ks. Bismarcka, jakoby książę był proszony o radę lub wyrażenie opinii swojej, co Anglia ma czynić w Egipcie, odpowiedział Fitz-Maurice, iż rząd nie zamierza przedkładać dalszych dokumentów w sprawie pomienionej kontrowersyi.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**

Do dzisiejszego numeru dołącza się Przewodnik naukowy i literacki za miesiąc marzec dla prenumeratorów cało- i półrocznych.

Tak zwane środki domowe i ich zmienność.

Od najdawniejszych czasów jest to u wielu narodów zwyczajem, by zawsze mieć w zapasie tak zwane środki domowe, aby je w nagłych słabościach mieć zawsze pod ręką, a względnie do pomocy. Jednakowoż i te środki domowe, przekazane z jednej generacyi na drugą, miały tak samo jak każda inna rzecz w świecie, swoje rozmaite przejścia. W miarę bowiem, jak n. p. wiedza medyczna, pierwej na bardzo niskim stopniu położona, coraz więcej postępu robiła, nikły stopniowo niezliczone, a po większej części z rozmaitych przypadkowych mieszanin się składające pigułki i mikstury dawnych czasów i zrobiły miejsce nowym wynalazkom leczniczym, sporządzonym na podstawie doświadczeń opierających się na znacznym postępie umiejętności. Pomiędzy temi wynalazkami zajmują, jak to powszechnie uznano — pierwsze miejsce znane już od wielu lat i nadzwyczaj wzięte pigułki szwajcarskie aptekarza R. Brandta, którym pierwszorzędne powagi medyczne wystawiły świadectwo, że są w słabościach zatkania, uderzeniach krwi do głowy i piersi, zawrotu głowy, cierpieniach wątroby, żółci i hemoroidalnych, środkiem nie tylko przyjemnym do wzięcia, ale też pewnie skutkującym i nie szkodliwym. Nie ma już prawie domu, w którymby się nieznajdywał ten znakomity środek, mający nadto zaletę, że jest tanim (gdyż pudełko zawierające 50 pigułek, kosztuje tylko 70 ct. i nabyte być może prawie we wszystkich aptekach) a w ten sposób stały się pigułki szwajcarskie aptekarza Brandta prawdziwym i cennym środkiem domowym i pozostaną nim jak przypuścić można jeszcze długo.

Przyjechali do Lwowa
dnia 13 marca 1885.

Hotel George'a

Pp L. Leszczyński z Kołodziejowa A. Karakulski z Przybyszówki K. Winnicki z Turady W. Stengel z Londynu. F. Minkusiewicz z Dukli.

Hotel Europejski

Pp. K. Haul Edler von Kirchtern z Łańcuta. Z. hr. Czosnowski z Rossyi Dr. Bocak z Gródka. W. Lewicki z Koniuszek

W teatrze hr. Skarbka.

W piątek dnia 13 marca 1885.

Po raz szósty:

Mąż z grzeczności

komedya w 3ech aktach pp. Adolfa Abrahamowicza i Ryszarda Ruszkowskiego.

Kapitan		p. Zboiński
Barbara wdowa	siostry	pni Aszpergerowa
Petronela	kapitana	pni Gostyńska
Wanda, córka Barbary		pna Stachowiczówna
Dyonizy Kapciulewicz		p. Wojdałowicz
Hilary		p. Kwieciński
Jędrzej		p. Żelazowski
Klotylda		pni German
Filomena		pna Wajglówna
Fedko, forysie		p. Wysocki
Obetkała, stary kawaler		p. Piasecki
Zdzieralski, gospodarz		p. Szobert
Honorata	służba	pna Wielobodzka
Antoni		p. Krykiewicz
Posłaniec		p. Bratro

Rzecz dzieje się we Lwowie.
Reżyser p. Apollo Lubicz.

Początek o godzinie 7mej wieczorem.

Pociągi kolejowe
od 20 maja 1884
podług zegaru lwowskiego

przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min 27 wieczór pociąg osobowy, o godz 11 min. 33 przed południem pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz, 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny o godz. 3 min 35 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min 26 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 5 rano i o g 4 min. 10 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze: o godz. 10 min. 13 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min 28 rano i o godz 3 min. 42 po południu pociąg mięszany.

Pociąg mięszany: o godz. 8 min 59 rano ze Stryja, Stanisławowa, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

Pociąg osobowy: o godz. 4 min 37 po południu ze Stryja, Stanisławowa, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa.

Pociąg mięszany: o godz. 1 min 59 w nocy z Husiatyna, Stanisławowa, Stryja, Drohobycza Borysławia, Chyrowa, Zwardonia.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min. 46 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 3 po południu pociąg mięszany i o godz. 6 min. 35 rano pociąg mięszany lokalny.

Pociąg mięszany: o godz. 7mej z rana do Stryja.

Pociąg osobowy: o godz. 11 min 45 przed południem do Stryja, Stanisławowa. Drohobycza, Borysławia, Chyrowa.

Pociąg mięszany: o godz 7 min. 5 wieczór do Stryja, Stanisławowa. Husiatyna, Drohobycza, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 6 min. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 po południu i o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z głównego dworca: o godz 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz 5 min. 42 po południu pociąg kuryerski, o godz 12 min. 31 po południu i o godz. 10 min. 27 wieczór pociąg mięszany.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie), z dnia 13 marca 1885.

Barometr 739 32mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 6.8 C. Psychrometr wilgotny— 7.8 C. Prężność pary 2.0mm Wilgoć 73 % Zachmurzenie 0. Wiatr NE2. Ozon 9.

Temperatura powietrza — 5.4°R.
Barometr idzie w górę.
Stan barometru nad poziom morza 766 52mm.
Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 3 4°.
Najniższa temperatura w nocy — 7 6 C.
[illegible] 4.4

Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie

$\varphi = 49°50'$ $\lambda = 41°41'$ w. = $340^m,5$.

Dla 14 marca 1885

E. = 9^m 16,[illegible] Θ_0 = 23^h 28^m 48,[illegible]

[illegible] 13go marca o 6h. 0m. 2 [illegible] o 18h. 17m., 4.

W marcu nastąpi ostatnia kwadra księżyca 8d 8h 30m. 2; nów 6d 7h 13m, 0; pierwsza kwadra 23d 6h 59m, 2; pełnia 30d 6h 16m, 1.

Księżyc będzie się znajdywać w punkcie odziemnym (Ap geum) 9d 10h, 5; w punkcie przyziemnym (Peri eum) 3d 10h, 5.

Równanie czasu będzie przez cały marzec dodatnie, wskutek czego zegary zwykłe, wyprzedzać będą zegary słoneczne o ilość E. w prawdziwe południe.

Średni stan barometru, zredukowany do poziomu Adryatyku jest na marzec dla Lwowa 761[illegible] średnia temperatura +1°,8C.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

12 marca 188[illegible]	2h	9h	[illegible]
St[illegible] barometru [illegible]	731,11	728,11	734
Stan termometru [illegible]	+1,6	—0,8	—9
[illegible]	+1,4	—1,0	—9
Prężność pary [illegible]	5,0	3,8	2,1
Wilgotność powietrza względna [illegible]	96	68	94
Stan nieba	8	10	1
Kierunek wiatru	wsw	wsw.	nnw
Moc wiatru	3	3	2
Ilość opadu mierzone od 2h 0,0mm			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia [illegible] o 9h +2,3			
Najniższa [illegible] o 9h. —4,2			
Elektryczność powietrza, woltów	150	60	29[illegible]

(N. B. 13/3 [illegible] 5 od [illegible] h w połud do [illegible] w [illegible] 14 3 1885).

Przy wietrze północno-zachodnim i temperaturze średniej dnia około —4°C., stan nieba i wilgoć powietrza zmienne, pogoda niestała.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 12 marca 1885.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	266	50	270	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	224	—	227	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	284	—	288	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	237	—	242	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	70	100	70
„ „ „ 4 pr. w. a.	91	50	93	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	99	70	100	70
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41 1/2 l.	88	30	89	30
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	40	102	40
„ „ „ 5 pr. w. a.	97	—	98	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	99	—	100	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	58	—	60	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a. w likwidacyi	58	—	60	—
4 1/2 prc. kraj. listy zastawne	91	25	92	25
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	102	25	103	25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (dawn. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	96	75	97	75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyezki kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. wa.	90	60	91	60
5. Losy miasta Krakowa	18	—	20	—
„ „ Stanisławowa	22	50	24	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	71	5	81
Dukat cesarski	5	74	5	84
Napoleondor	9	75	9	85
Półimperyał	10	07	10	17
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	27	1	29
100 marek niemieckich	60	15	60	85
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

(bez kupona / bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 10 marca 1885.

1. Dług państwa	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	83.65	83.80
luty-sierpień	83.70	83.85
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	84.15	84.30
kwiecień-październik	84.25	84.40
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	129.50	130.—
„ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	139.80	140.30
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	142.50	143.—
„ „ 1864 po 100 złr.	172.—	172.50
„ „ 1864 po 50 złr.	171.50	172.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	43.—	45.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	153.—	153.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881	99.20	99.25
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	109.45	109.60
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	102.50	103.25
Galicyi	102.50	103.—
Niższej Austryi	105.—	106.25
Siedmiogrodu	102.75	103.25
Węgier	103.25	103.75
3. Akcye		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	105.50	106.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	303.90	304.20
Niższo-austr. tow. eskont. po 500 zł.	618.—	628.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	867.—	869.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	527.—	529.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	237.—	237.75
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2472	2478
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	268.75	269.25
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. war.	225.25	226.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	307.—	307.25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	139.75	140.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	181.25	181.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr. w. złocie w 40 l.	99.—	99.50
„ „ „ premiowe po 3 pr.	98.25	98.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.50	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	100.25	—.—
„ „ „ „ w 36 l. 5 1/2 pr.	99.50	100.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	91.50	92.50
„ „ „ „ po 5 prc.	99.90	100.30
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99.90	100.30
Gal. banku hip. po 6 prc.	101.30	101.80
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	102.80	103.05
Węg. Tow. ziem akc. po 5 1/2 prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5 1/2 prc.	103.—	104.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	100.20	100.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	100.50	—.—
Kol. płn. po 100 zł. m. k.	105.75	106.25
„ „ po 100 zł. w. a.	102.—	—.—
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po 4 1/2 prc.	100.80	101.10
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	99.75	100.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865	83.20	83.50
z r. 1867	91.30	91.80
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	100.—	100.50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	178.75	179.25
Clarego po 40 zł. m. k.	43.—	44.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	114.50	115.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.50	19.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	47.—	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	39.75	40 25
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	16.40	16[illegible]
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	9.—	9[illegible]
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.—	20.[illegible]
Salma po 40 zł. m. k.	54.50	55.[illegible]
St. Genois po 40 zł. m. k.	49.25	49.[illegible]
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.—	—[illegible]
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	130.—	131.[illegible]
„ „ po 50 zł. w. a.	68.50	69.[illegible]
Waldsteina po 20 zł. m. k.	30.—	30.[illegible]
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	38.—	39.[illegible]
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.[illegible]
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.[illegible]
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.[illegible]
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.[illegible]
Londyn za 10 ft. szt.	124.25	124.[illegible]
Paryż za 100 fr.	48.95	49.[illegible]
Kurs złota.		
Dukat cesarski mon.	5.81 —	5.83[illegible]
„ pełnej wagi	5.77.—	5.79[illegible]
Korona	—.—.—	—.—[illegible]
20-frankówka	9.79.—	9.80[illegible]
Rossyjski imperyał	10.09.—	10.11[illegible]
Talar związkowy	—.—.—	—.—[illegible]
Srebro	—.—.—	—.—[illegible]
Bank krajowy.		
6 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.[illegible]
4 1/2 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.[illegible]
5 prc. oblig. komunalne banku kraj.	—.—	—.[illegible]
4 1/2 prc. krajowe listy zastawne	91.25	—.[illegible]

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 12 marca 1885.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	83	45
„ „ „ w srebrze	83	90
Renta w złocie	108	80
5 prc. austr. rent marcowa	99	20
Akcye banku wiedeńskiego	866	—
„ „ kredytowego	301	30
Londyn	124	35
Srebro	—	—
Napoleondor	9	80 1/2
Dukat cesarski men.	5	81
100 marek niemieckich	60	55

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. 6357. (1608

Iwana i Maryę małżonków Sawka z Wołoszczyzny uznano marnotrawnemi, kuratora nadano im w osobie Antoniego Kowbśnika z Wołoszczyzny.

C. k. sąd powiatowy.
Podhajce, dnia 30 czerwca 1884.

. 2549. (1650 1—3)

Leonarda hr. Pinińskiego, współwłaściciela dóbr Grzymałowa uznano za obłąkanego.

Kuratorem dr. Leon Piniński.
Tarnopol, 28 lutego 1885.

. 875. (1633 1—3)

Mateusz Głaz z Jaślan, został uznany głupowatym za marnotrawcę.

Kuratorem ustanowiono Wojciecha Pałusiaka gospodarza z Jaślan.

C. k. sąd powiatowy.
Mielec, dnia 6 lutego 1885.

L. 619 (1478 2—3)

Uchwałą z dnia 24 stycznia 1885 l. 280 uznał c. k. sąd obwodowy w Wadowicach Annę Śpiewla i Jana Śpiewlę z Budzowa jako umysłowo chorych i bezwłasnowolnych i dla tychże kuratorem Jan Starczała z Budzowa ustanowiony został.

C. k. sąd powiatowy
Maków, dnia 10 lutego 1885.

L. 1658. (1579 2—3)

Jan Cencora z Dachnowa uznany marnotrawcę, kuratorem Michał Żuk tamże.

C. k. sąd powiatowy.
Lubaczów, 5 marca 1885.

L. 5481. (1576 2 3)

Iwana Brodycza, gospodarza z Wysocka niżnego, uznał c. k. sąd obwodowy w Samborze, uchwałą z dnia 21 października 1884 l. 10134 marnotrawcą.

Kuratorem jego ustanowiono Ołeksę Piciura z Wysocka niżnego.

C. k. sąd powiatowy
Borynia, 1 listopada 1884.

L. 976. (1560 2- 3)

Michał Kołodziej z Brzeczowki uznany za głupkowatego. Kuratorem dlań Piotr Kołodziej z Brzeżówki.

C. k. sąd powiatowy.
Dębica, dnia 23 lutego 1885.

L. 44 (1563 2—3)

Dla uznanego za marnotrawcę Michała Opalińskiego młodszego z Zielowa ustanowiono kuratorem Michała Opalińskiego starszego z Zielowa.

C. k. sąd powiatowy.
Janów, dnia 16 stycznia 1885.

L. 7912. (1450 2—3)

Michał Bobocko z Powerchowa uznany głupkowatym.

Kuratorem ustanowiony Mikołaj Bobocko z Terszakowa

Komarno, 20 grudnia 1884.

L. 6754. (1409 3—3)

Uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 20 listopada 1884 l. 16514 została uznana Maryanna 1 śl. Sieracka 2 śl. Gromadzka z Kozłowa za cierpiącą umysłowo na zadumę. Kuratorem ustanowiono Michała Świątka z Kozłowa.

C. k. sąd powiatowy.
Dębica dnia 12 grudnia 1884.

Licytacye.

L. 24622. (1324 3—3)

C. k. sąd powiatowy miej. - deleg. w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że na zaskojenie sumy 93 zł. 76 ct. z pn., odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 75 w Zabojkach położonej, według wyk. hip. l. 118 Piotra Kozakiewicza własnej, w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi, dnia I 24 kwietnia i II 28 maja 1885, każdym razem o godzinie 9 rano. Realność ta sprzedana zostanie tylko za cenę wywołania 500 zł. lub wyżej tejże. Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej. Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Tarnopol, dnia 29 grudnia 188 .

Licytacye.

L. 14200. (1415 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości gal. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 1000 zł. w. a. z przynależytościami odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 21 kwietnia, 22 maja i 23 czerwca 1885 o godzinie 10 rano rano egzekucyjna licytacya realności pod nk. 23 w Dornbachu położonej, dłużników Jędrzeja, Balbiny, Józefa, Franciszka, Maryi i Waleryi własnej.

Cena wywołania 2500 zł.

Wadyum 250 zł.

Reszta warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 15 lipca o godzinie 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych jest notaryusz Prochaska.

Leżajsk, 15 stycznia 1885.

L. 186. (1291 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia zaległych należytości gal. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, a to tytułem: 5 raty z dnia 1 stycznia 1883 200 zł., 8prc. zwłoki od 1 stycznia 1883 do dnia zapłaty 6 raty z dnia 1 lipca 1883 200 zł., 8 prc. zwłoki od 1 lipca 1883 do dnia zapłaty 7 raty z dnia 1 stycznia 1884 200 zł., 8 prc. zwłoki od 1 stycznia 1884 do dnia zapłaty 8 raty z dnia 1 lipca 1884 200 zł., 8 prc. zwłoki od 1 lipca 1884 do dnia zapłaty pozostającego kapitału do spłacenia 3434 zł. 65 ct. w. a, tudzież kosztów egzekucyjnych obecnie w kwocie 27 zł. 76 ct. przyznanych, odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 130 w Rzeszowie położonej, wedle whl. 119, dłużników Izaka i Chany Rosenbaumów własnej w tutejszym sądzie w trzech terminach, na dniu 24 kwietnia, 19 maja, 15 czerwca 1885 każdą razą o 10 godz. przed południem pod następującemi warunkami:

Przedmiotem egzekucyjnej sprzedaży jest realność pod lk. 130 lwh. 119 w Rzeszowie położona, ze wszystkiemi przynależytościami i prawami jednak ryczałtem bez wszelkiej ewikcyi, tak jak ją dotychczasowy właściciel posiadał i posiadać miał prawo.

Cenę wywołania stanowi suma 8300 zł. a w. jako wartość tej realności przyjęta przez galicyjski zakład kredytowy ziemski przy udzieleniu pożyczki. W pierwszym i drugim terminie sprzedaż nie nastąpi poniżej tej ceny wywoławczej, a w trzecim terminie nie poniżej sumy wyrównywającej wszystkim realność tę obciążającym długom hipotecznym.

Każdy chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum $^{1}/_{10}$ c ęść ceny kupna, t. j. okrągłą kwotę 830 zł. aw. w gotówce, w książeczkach kas wkładkowych galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, lub kasy oszczędności miasta Krakowa, lub galicyjskiej kasy oszczędności, albo w innych papierach wartościowych, które według obowiązujących przepisów użyte być mogą na lokacyę majątków sierocińskich, wedle ostatniego urzędowego kursu giełdy wiedeńskiej poprzedzającego dzień licytacyi przez składającego wadyum wykazać się mającego, jednak nie powyżej nominalnej wartości.

Wadyum złożone w gotówce lub w książeczkach wkładkowych, wliczone zostanie nabywcy w cenę kupna. Wadyum złożone w papierach wartościowych winien nabywca w 8 dniach po zatwierdzeniu aktu licytacyjnego zamienić na gotówkę, w przeciwnym razie takowe na jego koszt i niebezpieczeństwo zrealizowane zostanie, a tenże nadto obowiązany będzie możliwą różnicę w ciągu 8 dni od zawiadomienia go o tej sprzedaży w gotówce złożyć.

Innym zaś licytującym wadyum zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

Nowonabywca niemieszkający w Rzeszowie obowiązany będzie w 3 dniach po odbyciu licytacyi ustanowić pełnomocnika w osobie jednego z adwokatów w Rzeszowie siedzibę mających, z upoważnieniem do odbioru wszelkich rezolucyj sądowych, a w szczególności do obioru pierwszych pism sądowych, któremu wszelkie dalsze uchwały w tej sprawie licytacyjnej z równym skutkiem doręczone będą, jak gdyby do własnych rąk nowonabywcy wręczone zostały.

O czem się zawiadamia obydwie strony, c. k. Prokuratoryę skarbu imieniem wysokiego skarbu we Lwowie, c. k. urząd podatkowy w Rzeszowie, urząd gminny w Rzeszowie, tudzież wierzycieli hipotecznych z imienia i nazwiska, tudzież miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś niewiadomych z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli, którzyby możliwie po dniu 22 grudnia 1884 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego do hipoteki weszli i tych, którymby z jakichkolwiek powodów uchwała dozwalająca licytacyę doręczoną być nie mogła do rąk kuratora, którego się w osobie adw. dra Koppla z zastępstwem adw. dra Bindera ustanawia.

Rzeszów, 29 stycznia 1885.

L. 10797. (1607 2—3)

Na zaspokojenie reszty z pożyczki galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie 3500 zł. z pn. zlicytowaną będzie w Jarosławskim sądzie w dniach 17 kwietnia, 22 maja i 26 czerwca 1885 o godzinie 10 rano. realność tabularna Izraela Friedmana pod lk. 116 (miasto) w Jarosławiu przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę wywołania 7600 zł. jako wartość realności przy pożyczce przyjętą, a przy trzecim terminie nie poniżej sumy wszystkich długów hipotecznych.

Zakład wynosi 760 zł.

Kuratorem późniejszych wierzycieli hipotecznych adw. Jahl w Jarosławiu.

Termin do ułożenia lżejszych warunków licytacyi dnia 3 lipca 1885 o godz. 10 rano.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg tabularny w sądzie można przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Jarosław, 30 listopada 1884.

L. 4115. (1483 2—3)

Dnia 24 kwietnia 1885, dnia 29 maja 1885 i dnia 3 lipca 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya połowy realności pod l. 1086 w Załoścach położonej ciała tabularnego nie stanowiącej dłużniczki Heleny Brens własnej, w celu ściągnienia wierzytelności Anny Geller w kwocie 35 zł. a. w.

Cenę wywołania stanowi kwota 45 zł. a. w.

Wadyum 4 zł. 50 ct. a. w.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Załośce, dnia 27 grudnia 1884.

L. 13962. (1477 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że dla wydobycia należytości galic. Zakładu kredytowego ziemskiego od Michała Czerwonki w kwocie 450 zł. z przynależytościami odbędzie się w dniach 28 kwietnia, 29 maja i 30 czerwca 1885 zawsze o godzinie 11 rano, licytacya realności pod nk. 28 w Chodaczowie położonej.

Cena wywołania 1000 zł

Wadyum 100 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Leżajsk, 20 grudnia 1884.

L. 14857. (1473 2—3)

W sprawie egzekucyjnej galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego przeciw Tomaszowi Chodorowi o 200 zł. odbędzie się w budynku sądowym w dniach 23 kwietnia, 22 maja i 22 czerwca 1885 każdym razem o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż realności pod l. 77 w Żarkach, dłużnika własnej pod warunkami w tut sąd. edykcie z dnia 25 stycznia 1881 l. 11.114 ogłoszonymi.

C. k. sąd powiatowy.

Chrzanów, dnia 31 grudnia 1884.

L. 18062. (1404 2—3)

Dnia 24 kwietnia 1885, dnia 28 maja 1885 i dnia 24go czerwca 1885 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 88 w Rajtarowicach położonej wyk. hip. l. 280 objętej w sprawie Herscha Meilecha Zeillera przeciw Jędruchowi Aleksander czyli Andruchowi Woźnemu pto 54 zł. a. w. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 450 zł. a. w.

Wadyum 45 zł. a. w.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy m. d.

Sambor, dnia 12 grudnia 1884.

L. 8373. (961 2—3)

Sąd obwodowy odbędzie na dniu 29 kwietnia i 28 maja 1885 o godzinie 10 rano w sprawie Hersza Landaua przeciwko Feliksowi Głębockiemu o połowę 1224 złr. 30 cnt. z przynależytościami sprzedaż połowy dóbr Mogilno dawniej dłużnika, dziś Wincentego i Klary Racieskich nie poniżej ceny szacunkowej 49042 złr. 68 ct. w. a. wadyum 4905 złr. wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy i reszta warunków w registraturze.

Do warunków ułatwiających wzywa się interesowanych na 28 maja 1885 o 4tej po południu.

O tem zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych: Józefę z Pałewskich Lenczewską, Cecylię Głębocką, Domicelę Głębocką, Joannę Głębocką, Anielę Głębocką, Eufrozynę Głębocką, Maryannę Głębocką, Kunegundę z Dubalskich Bronikowską, Jędrzeja Bronikowskiego, Wiktoryę Brocką, Teklę Fleszczyńską, Annę Hołubowiczową, Franciszka Ksawerego Bronikowskiego, Stanisława Bronikowskiego, Ludwikę Strzyżowską, Józefa Taczeńskiego, Tomasza Hołubowicza, Szczepana Gąsiorowskiego, Chanę Sperling i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 2go listopada 1884 na hipotekę sprzedać się mającej policy dóbr Mogilno weszli i którymby niniejszą i przyszłe uchwały w tej sprawie nie doręczono przez kuratora adwokata Janczurę w Nowym Sączu.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 31 grudnia 1884.

L. 405. (1313 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Sokołowie ogłasza, ze celem zaspokojenia wierzytelności Mordka Schlacyena w kwocie 20 złr. w. a. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 6 maja, 3 czerwca i 15 lipca 1885 każdym razem o godz. 10 z rana przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 123 w Woli raniżowskiej położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej. Józefa Panka własnej.

Cena wywołania 860 złr.

Wadyum 86 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Sokołów, dnia 12 lutego 1885.

L. 9682. (669 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż ogłoszona edyktem z 21 sierpnia 1884 l. 5490 nr. 222, 223 i 224 „Gazety Lwowskiej“ przymusowa publiczna sprzedaż realności Jana Chomiaka pod n. k. 798/a w Pniowiu, celem wydobycia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredytow. włość. w likwidacyi w sumie 2500 złr. a względnie 2287 złr. 68 ct. z pn., dnia 27 czerwca 1885 o godzinie 10 rano, jako na czwartym terminie pod warunkami powyższym edyktem ogłoszonemi z tą atoli zmianą 2o i 4o warunku, iż: a) każdy chęć kupienia mający, tylko 5 prc. ceny kupna, a zatem 225 złr. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć jest obowiązany,

b) iż reszta ceny kupna w 60 dniach po prawomocności aktu licytacyi do depozytu złożoną być ma, iż także poniżej ceny szacunkowej za jakąbądź cenę kupna przedsięwzięta zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

W Nadwórnie, 11 stycznia 1885.

L. 7014. (1167 2—3)

C. k sąd powiatowy w Tyśmienicy ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytow. włość. w kwocie 150 złr. w. a. z pn., przeprowadzoną będzie w tym sądzie dnia 8 maja 1885 o godz. 10 przed poł., przymusowa sprzedaż publiczna pod warunkami ułatwionemi połowy realności pk. 35 wyk. hip. n. 138 księgi gruntowej gminy Przenieczniki objętej, według pozycyi 1 B. własność dłużnika Antoniego Wysockiego stanowiącej.

Na tym terminie sprzedaną będzie rzeczona połowa realności takze poniżej ceny szacunkowej, która kwotę 250 złr. a. w wynosi.

Wadyum złożyć się mające wynosi 12 złr. 50 ct.

Dalsze warunki licytacyi przejrzeć można w registraturze sądowej.

Uchwałę licytacyjną dla niewiadomych wierzycieli doręczono do rąk kuratora notaryusza Witosławskiego.

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica, 20 stycznia 1885.

L. 631. (1289 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę Mordka Fraenkla dozwoloną została w celu ściągnięcia kwot 100 zł., 25 zł., 600 zł., 16 zł. $66^{2}/_{3}$ ct. z pn. relicytacya części realności pod lk. $112^{2}/_{4}$ i sklepu pod lk. 66 w Kołomyi położonych jak libr. haer T. I. pag. 865 n. 6 i haer T. II. pag. 553 nr. 4 do masy spadkowej Benjamina Rath należących, przy jednym terminie w dniu 24 kwietnia 1885 o 10 godz. przed poł. że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa realności 1535 zł. zaś sklepu 1100 zł., że nieruchomości te za jakąkolwiekbądź cenę zostaną sprzedane, że każdy chęć kupna mający 10 proc. ceny szacunkowej jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej będzie winien złożyć, że dla wszystkich tych, któryrnby uchwała licytacyjna nie mogła być doręczoną, lub którzyby później prawa rzeczowe nabyli kuratora w osobie adw. dra Trachtenberga ustanowiono, wreszcie że akt oszacowania, bliższe warunki licytacyjne i wyciąg tabularny w t. s. registraturze można przejrzeć.

Kołomyja, dnia 29 stycznia 1885.

L. 9249. (1541 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kałuszu podaje niniejszem do publicznej wiadomości że na zaspokojenie sumy 407 złr. 90 ct. zpn. przymusowa sprzedaż realności pod l. kons 12 subrep. 84 w Ugarsthalu położonej w jednej połowie na Alfreda Dech intabulowanej w drugiej połowie na Katarzynę Karolinę Dech prenotowanej w tutejszym ck. sądzie w drodze publicznej licytacyj na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włość. dnia 24 marca 1885 i 24 kwietnia 1885 każdym razem o 10 godzinie z rana z tem przedsięwziętą zostanie że na powyższych terminach realność ta tylko za cenę wywołania 1600 złr. w. a. lub wyżej tejże sprzedana zostanie, w przeciwnym zaś razie termin do ułożenia lżejszych warunków dnia 22 maja 1885 o 10 rano odbędzie się.

Wadyum wynosi 10prc. ceny szacunkowej.

Dla wierzycieli którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego prawa jakie nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna należycie doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratorem Józefa Krasowskiego z Kałusza.

Resztę warunków tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz, dnia 25 września 1884.

L. 1208. (1287 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia, że w celu ściągnięcia 4ech rat po 4200 złr. zpn. sumy pożyczkowej pierwotnej 120.000 złr. na rzecz c. k. uprz. gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się w c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu w zabudowaniu tegoż w biurze nr. 4 dnia 9go kwietnia 1885, 7 maja 1885 i 11 czerwca 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna sprzedaż dóbr tabularnych Koszyłowce, Sadki i Popowce do Jakóba br. Romaszkana należących w powiecie sądowym Tłuste a starostwie Zaleszczyki położonych

Cena wywołania poniżej której dobra te na tych trzech terminach sprzedane nie będą wynosi 544.800 złr.

Wadyum 54 480 złr. w. a.

Do ułożenia ułatwiających warunków w razie nie sprzedania na powyższych trzech terminach wyznaczony jest termin na 18go czerwca 1885 o godzinie 10tej przed południem.

Bliższe warunki podaje obszerniejszy edykt, utwierdzony na tablicach ogłoszeń c. k. sądu krajowego we Lwowie i Czerniowcach, tudzież c. k sądów obwodowych w Tarnopolu, Złoczowie, Stanisławowie, Kołomyi i Przemyślu, jako też c. k. sądów powiatowych w Zaleszczykach, Tłustem i Czortkowie

Wreszcie można warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny przejrzeć w registraturze c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu wygotowania wyciągu hipotecznego tj 5 października 1884 prawa zastawu na sprzedać się mających dobrach uzyskali, lub którymby uchwała ta licytacye dozwalająca z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adw dr. Delinowskiego dając mu na zastępcę p. adwokata dr. Żywickiego

Tarnopol, dnia 31 stycznia 1885.

L. 15058. (1468 3—3)

C. k. sąd powiatowy miej. delegowany w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 390 złr. 33 ct. z pn., przymusowa sprzedaż realności pod lk. 11 w Czerniłowie ruskim położonej, wedle wyk. hip. l. 270 Fedka, Michała i Szełepków własnej, w tut. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi I. 17 kwietnia, II. 22 maja i III. 26 czerwca 1885, każdym razem o godz. 9 rano z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 900 złr. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności, przejrzeć można w tut. registraturze.

Tarnopol, dnia 12 września 1884.

L. 1905. (1559 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 126 złr. z pn., odbędzie się na rzecz Mojżesza Lauba w tut sądzie przymusowa sprzedaż połowy posiadłości wyk hip gminy Rzezawa n. 102 objętej, dłużnika Józefa Gorczycy własnej, w trzech terminach mianowicie dnia 20 kwietnia, 4 i 28 maja 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adwokat Herkulan Komar.

Cena wywołania wynosi 1665 złr.

Wadyum 166 złr. 50 ct.

Wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych, można przejrzeć w registraturze sądowej.

Bochnia, dnia 20 lutego 1885.

L. 4182. (1350 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Borucha Hermelina przeciw Maksymowi Wojtyńskiemu pto 360 złr. z pn., odbędzie się na dniu 6 maja 1885 o 10 godz. rano w sądzie tutejszym licytacya realności pod l. dawn. 12 w Nadyczu położonej, na dłużnika intabulowanej.

Cena wywołania 1530 złr.

Wadyum 10 prc.

Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze.

Kulików, 17 grudnia 1884.

L. 5047. (1215 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, że w sprawie c. k. galic, banku hipotecznego we Lwowie przeciw Albinie Duwal, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod CN. 101 i 180 w Husiatynie położonych, należących do p. Albiny Duwal dnia 7 maja 1885 o godz 9 przed południem.

Cena wywołania wynosi 8805 złr. w. a., — sprzedaż nastąpi za jakąkolwiek cenę nawet poniżej szacunkowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono c. k. notaryusza p. Hruszkiewicza z Husiatyna.

Husiatyn, dnia 19 stycznia 1885.

L. 17606. (1034 1—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy rozpisuje w sprawie wekslowej Abrahama Ostermanna przeciw Feidze Andacht o 200 złr. w. a. z pn., przymusową sprzedaż realności l. 173¾ w Stanisławowie ut. Dom. I pag. 173 n. 11 haer. Feigi Andacht własnej, na 29 kwietnia 1885 o 10 z rana.

Cena wywołania wynosi 588 złr. 47 ct. Wadyum 59 złr.

Sprzedaż w powyższym terminie nastąpi za jakąkolwiek cenę.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Fischler w Stanisławowie.

Reszta warunków do przejrzenia w registraturze.

Stanisławów, 11 lutego 1885.

L. 18303. (1601 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności H B Kochanego prawonabywcy Natana Ingbera przyznanej w sumie 177 złr. 50 ct. wa. z należytościami dodatkowemi, dozwolono została sprzedaż egzekucyjna realności pod lk. 217 w Tarnowie na Zawalu położonej, dłużnika Jakóba Kleinera, względnie tegoż masy spadkowej własnej

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach dnia 28 kwietnia 1885. dnia 29 maja 1885 i dnia 30 czerwca 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 4540 złr. poniżej której sprzedaż w pierwszych dwóch terminach nie nastąpi, zaś przy trzecim terminie sprzedaną zostanie za jakąkolwiek cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 54 złr. w. a.

Resztę warunków i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego

O rozpisaniu licytacyi tej otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c k główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. Prokuratorya skarbu, wierzyciele, prawni Natan Ingber, Izrael Kleiner, Hersch Ianern i Mojżesz Gross, tudzież ci wierzyciele którzyby po dniu 9 lutego 1877 prawo zastawu na rzeczonej realności uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna, lub później zapaść mogące uchwały nie zostały doręczone do rąk kuratora, który niniejszem w osobie adwokata dr. Salomona z substytucyą adwokata dr. Stojałowskiego ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, którego ogłoszenie równocześnie się zarządza.

w Tarnowie, dnia 31 grudnia 1884.

L. 14199. (1416 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości galicyjskiego Zakład kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 1000 złr. w. a. z przynależytościami odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 21 kwietnia, 22 maja i 23 czerwca 1885 o godzinie 10 rano ekzekucyjna licytacya realności pod l. k. 30 w Dombachu położonej, dłużników Piotra i Maryi Czarnotów własnej. Cena wywołania 2500 złr.

Wadyum 250 złr. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 15 lipca 1885 o godzinie 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych jest notaryusz Prochaska.

Leżajsk, 15 stycznia 1885.

L. 26397. (1407 1—3)

C. k. sąd pow. miej. deleg. w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 270 zł. 38 ct. w. a. z pn. odbędzie się dnia 21 kwietnia 1885, dnia 19 maja 1885 i dnia 16 czerwca 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę, realności pod l 15 i 76 w Szynwałdzie położonej, wyk. hip. l. 88 stanowiącej dłużnika Feiwla Rismera własnej.

Cena wywołania 600 zł. w. a.

Wadyum 60 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyi i wyciąg hipoteczny, przejrzeć można w tut. registraturze.

Tarnów, dnia 22 stycznia 1885.

L. 13179. (1414 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia nal żytości Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 450 zł. z przynależytościami odbędzie się w gmachu sądowym 24 kwietnia, 26 maja i 26 czerwca 1885 egzekucyjna licytacya realności l w. h. 16 w Chudaczowie, Antoniego Kalety własnej.

Cena wywołania 1000 zł.

Wadyum 100 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 15 lipca 1885.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych jest p. Maryan Wodziński w Leżajsku.

Leżajsk, 5 lutego 1885.

L. 18624. (1405 1—3)

Dnia 24 kwietnia 1885, dnia 28 maja 1885 i dnia 24 czerwca 1885 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności wyk. hip. 114 i ¼ części realności wyk. hip. 146 dla gminy Mistkowice powiatu samborskiego objętej w sprawie Eisiga Bergnera przeciw Jędrzejowi Wojnarowicz pto 92 złr. 15 cnt. wa. zpn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi połowy realności wykazem hip. 114 575 zł. 50 ct wa. wadyum 57 złr. 55 ct. ¼ części realności wyk. hip. 146, 25 złr. wadyum 2 złr. 50 ct Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie. Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Dla z pobytu niewiadomych wierzycieli i innych ustanowiono kuratora dr. Wołosiańskiego z substytucyą adwokata dra Burzynowskiego.

C. k. sąd powiatowy m. d.

Sambor, dnia 15 stycznia 1885

L. 1396. (1413 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że w sprawie galic. zakładu kredytowego ziemskiego przeciw Jędrzejowi Jończowi pto 350 złr. wa zpn. odbędzie się licytacya realności pod nk. 26 w Chudaczowie położonej, wedle księgi gruntowej Chudaczów lwh. 22 dłużnika Jędrzeja Jońca własnej, w trzech terminach 2 go kwietnia 29 maja i 30 czerwca 1885 zawsze o godzinie 11 rano. Cena wywołania 800 złr. wadyum 80 złr. wa. Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Leżajsk, 30 grudnia 1884.

L. 58531. (1615 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k uprz. gal. zakładu banku hipotecznego we Lwowie 865 zł. 49 cnt. zpn. odbędzie się dnia 9 kwietnia 1885 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Chaima Herscha Buchholza według dom 225 pag 236 n. 12 haer należącej realności pod l. 742²/₄ we Lwowie położonej, na którym terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 6000 złr. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 300 zł. złożoną być ma, wyciąg tabularny i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 28 sierpnia 1884 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe, niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Błażejowski kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. O. Stand mianowany został.

Lwów, dnia 3 stycznia 1885.

L. 1862. (1644 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bieczu podaje do wiadomości publicznej że na dniu 20go kwietnia 1885 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym na koszt i niebezpieczeństwo p. Rozalii Lipczyńskiej relicytacya realności pod l. kons 181 wyk. hip 499 w Bieczu na kwotę 8572 złr. 75 cnt wa. oszacowanej, który to szacunek oraz jako cena wywołania, poniżej której realność ta sprzedaną nie będzie służyć ma.

Wadyum wynosi 858 złr. a reszta warunków w sądzie przejrzaną być może i przed relicytacyą chęć kupna mającym odczytaną zostanie.

Akt oszacowania i wyciąg hipoteczny w tutejszej registraturze, a wykaz podatków w c. k. urzędzie podatkowym w Gorlicach przejrzanym być może.

C. k. sąd powiatowy.

Biecz, 1 marca 1885.

L. 12247. (792 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze rozpisuje w sprawie c. k. uprz. galic. akcyj. Banku hip. przeciw Wiktorowi Błażowskiemu o 65 złr. 66 ct. i 19.538 złr. 06 ct. w. a. z pn., egzekucyjną publiczną sprzedaż części dóbr Dydiowa dolna czyli Dydiowa ad Zurawina, wedle dom. 267, pag. 237 n. 32 haer., dłużnika Wiktora Błażowskiego własnych, w terminie na dzień 28 maja 1885 r o godz. 10 przed południem naznaczonym, w sali rozpraw tutejszego sądu odbyć się mającą, na rzecz uprz. galic akcyj. Banku hipotecznego pod następującemi warunkami:

Cenę wywołania stanowi wartość dóbr Dydiowa przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjętą w sumie 44.790 złr. w. a. Rzeczone dobra zostaną sprzedane ryczałtowo na tym jednym terminie także niżej ceny wywołania za jakąkolwiek cenę.

Wadyum wynosi 2240 złr. a. w.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny, można przeglądać w tusąd. registraturze.

O tem uwiadamia się wierzycieli znanych do rąk własnych, a wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna wcale lub dość wcześnie przed terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła, jako też tych, którzyby po dniu 20 listopada 1884 r. jako dniu wydania ekstraktu tabularnego prawa rzeczowe na te dobra uzyskali, na ręce ustanowionego już kuratora adw. dra Wołosiańskiego w Samborze i przez edykta.

Sambor, 31 grudnia 1884.

L. 313. (929 1—3)

Sąd miejsko-delegowany Rzeszowski ogłasza, iż w dniach 15 maja, 16 czerwca i 17 lipca 1885 o godz 10 przed południem, odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności w Świlczy położonej, wedle wyk hip. 707 i 708 Geneudli Kukuk własnej, na rzecz galicyj. Zakładu kredyt. ziemsk. w Krakowie 4000 złr. w. a. z pn., w pierwszych dwóch terminach nie poniżej ceny wywoławczej 8500 złr. a w trzecim terminie nie poniżej sumy wyrównywającej wszystkim realność tę obciążającym długom hipotecznym.

Wadyum wynosi 850 złr. w a.

W razie gdyby na powyższych terminach sprzedaż tej realności do skutku nie przyszła, wyznacza się celem ułożenia ulżewających warunków licytacyjnych termin na dzień 18 sierpnia 1885 o godzinie 10 rano, na który się zarówno strony sporne jako i wierzycieli hipotecznych wzywa, a to pod rygorem, że niestawający na powyższym terminie uważani będą jako przystępujący do wniosku większości stawających wierzycieli.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Rzeszów, dnia 13 stycznia 1885.

L. 5134. (1637 3—3)

W celu wykonania budowli konserwacyjnych w drodze przedsiębiorstwa w latach 1885, 1886, 1887 na gościńcach państwowych w Myślenickim okręgu budowniczym, odbędzie się w dniu 23 marca 1885 o godzinie 12 z południa, w c. k. starostwie w Myślenicach, licytacya na podstawie pisemnych ofert. Suma fiskalna robót w roku 1885 wykonać się mających wynosi:

w sekcyi Myślenickiej .	5331 zł. 29½ ct.	
„ Krzeczowskiej .	1244 zł. 21 ct.	
„ Jordanowskiej	3848 zł. 86 ct.	
Ogółem .	10424 zł. 36½ ct.	

Plany, kosztorys sumaryczny, wykaz cen jednostkowych, jak niemniej ogólne i szczegółowe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przejrzane być mogą w wymienionem starostwie, gdzie także oferty, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i we wadyum wynoszące 5 prc od sumy fiskalnej, z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale i literami, przed oznaczonym terminem, w dniu licytacyi, najpóźniej do godziny 12tej w południe wnoszone być mają. Oferty wniesione być mogą jak dla pojedynczych jak i dla wszystkich sekcyj drogowych razem, zatwierdzenie oferty nastąpi jednak w każdym razie według pojedynczych sekcyi, z uwzględnieniem najkorzystniejszego wyniku licytacyi. Zastrzeżenia oferentów, że oferta jest konkretalną, nie będzie uwzględnionem Oferty nieułożone według przepisów lub niepodane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26 lutego 1885.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 4292. (1587 3—3)

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem, że dr. Jan Kuryś reskryptem ministerstwa sprawiedliwości z dnia 6 września 1884 l. 15130 notaryuszem w Złotym Potoku zamianowany dnia 17 lutego b. r. przysięgę służbową wykonał i urząd swój może rozpocząć.

O tem zawiadamia się c. k. sąd przy załączeniu wzoru podpisu i odcisku pieczęci pod ⅟.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 18 lutego 1885.

L. 9083. (1476 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie wzywa niewiadomych z miejsca pobytu Wojciecha, Misiaszka, Agnieszkę Sekuły i Maryanne Wolarz aby się do spadku Maryanny Sznajder zmarłej w Mendrzychowie w r. 1843 wciągu jednego roku zgłosili, gdyż po upływie tego czasu spadek ten z ustanowionym dla nich kuratorem Janem Krawczykiem pertraktowanym zostanie.

Dąbrowa dnia 7 listopada 1884.

L. 803. (1420 1—3)

Wzywa się niewiadomych z miejsca pobytu spadkobierców Michała Król a względnie tegoż córki Karoliny Köhler czyli Kobles, aby w przeciągu 6 miesięcy wnieśli podanie o wydanie przechowanych od przeszło 30 lat w depozycie sądowym dwóch dokumentów t. j. kontraktu kupna i sprzedaży z daty Sambor 22 stycznia 1819 r. i aktu donacyi z daty Czerchawa 4 grudnia 1843 r. gdyż po upływie powyższego terminu dokumenta te t. s. registraturze do dalszego przechowania oddane będą, bez odpowiedzialności skarbu państwowego.

C. k. sąd powiatowy.

Podbuż, dnia 1 marca 1885.

L. 12711. (1663 1—3)

Przypomina się P. P. hodowcom koni mającym do zbycia ogiery, któreby chcieli sprzedać na stadniki państwowe, że odnośne zgłoszenia zawierające:

a. pochodzenie ogiera, dalej tegoż,
b. miarę,
c. maść,
d. wiek,
e. cenę,
f. oznaczenie miejsca, gdzieby mógł być oglądany, wniesione być mają w przeciągu miesiąca kwietnia bezpośrednio do wys. c. k. Ministerstwa rolnictwa.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 1 marca 1885.

L. 11671. (1662 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Smolińskiego, że Wiktorya Drzewińska, 2o Dylongowa wniosła przeciwko niemu i innym pod dniem 28 sierpnia br. l. 878, skargę o sprostowanie inwentarza po Walentem Drzewińskim lub zapłacenie kwoty 400 złr. I. że z tego powodu ustanowiono dla niego kuratorem tut. c. k. notaryusza p. Konstantego Rogalskiego i wyznaczono audyencyę do postępowania sumarycznego na 23 marca 1885, i na godzinę rano, wzywa się zatem Józefa Smolińskiego, aby na powyższym terminie albo sam stanął, lub też świadków do obrony swych praw służąć mogących kuratorowi dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał w przeciwnym bowiem razie złe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Tarnobrzeg, 21 grudnia 1884.

L. 83. (1659)

C. k. sąd powiatowy w Przeworsku ustanowił dla leżącej masy po Annie Szczygieł kuratorem dr. Gotlieba w Jarosławiu i temuż tusądową uchwałę tabularną z dnia 30 maja 1884 l. 2935, doręczył.

C. k. sąd powiatowy.

Przeworsk, 19 stycznia 1885.

L. 18579. (1602 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Katarzynę Twardkową iż celem doręczenia jej uchwały z 23 października 1884 l. 14736, na podanie Berla Feuichla o wpis prawa własności do realności na Zabłociu pod l. 41 położonej zapadły ustanowił dla niej kuratora w osobie adw. dr. Malawskiego z substytucyą adw. dr. Salamona i temuż kuratorowi uchwała ta równocześnie doręczoną zostaje.

W Tarnowie, dnia 29 stycznia 1885.

L. 2168. (1600)

C. k. sąd obwodowy podaje do wiadomości, że Justyna Gradowicz zmarła w Stanisławowie 27 maja 1838, bez rozporządzenia ostatniej woli, i wzywa z miejsca pobytu niewiadomego sukcesora tejże Alberta Gradowicza, aby się w przeciągu roku w tutejszym sądzie zgłosił i swoje oświadczenie do spadku po śp. Justynie Gradowicz przez głowę brata Rudolfa Gradowicza tem pewniej wniósł, ileże inaczej spadek z oświadczonymi sukcesorami i z kuratorem dla niego w osobie dr. Eminowicza ustanowi nym przeprowadzony i załatwiony zostanie.

Stanisławów, 21 lutego 1885.

L. 1096
C.
wiadam
życia E
też Jan
zaraki
10961
na kar
ści tab
rakiego
1.
A wyda
we Lw
po śp.
podstaw
ny 3
lentynę
zanej
spadko
ckiej w
8000 d
cyi hr.
adnota
2) na
zeznan
raki do
stopada
dla su
setkam
m k.
5 prc.
sztami
23 cze
dla su
lipca 1
my 10
czerwc
tych p
poz. 1
Turkuł
zastaw
odsetk
6 zł.
606 zł
listopa
sumy
5 lipc
sumy
od 7
sumy
sierpn
wszys
nych
na rz
sanyc
kumen
pierw
złocie
od 1
duk.
tak w
rowce
na do
ki we
dzier
zarak
C. dt
nego
na rz
też n
dę z
lenia
my 1
lii W
go,
czów
Jana
Maza
go p
świa
dla
rzecz
hofe
prze
sobi
dra
wsp
Jan
stan
pełn
razi
sobi
L.
ozn
Bli
spa
tyc
imi
my
wn
tel
ma
by
z
ny
ma
rzy
nie
my
I
dn
na

L. 10961. (1537 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niewiadomych z miejscia pobotu i życia Emilię z Siedlinskich Wishofer, jakoteż Jana Babicz, że na prośbę Jędrzeja Mazaraki de praes. 31 października 1884 l. 10961 wpisał w skutku dzisiejszej uchwały na karcie C. wykazu hipotecznego majętności tabularnej Nesterowce, Jędrzeja Mazarakiego własnej:

1. na podstawie dekretu dziedzictwa A wydanego uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 28 lutego 1854 l. 3697 po śp. Łucyi hr. Komarnickiej, tudzież na podstawie oświadczenia B. dtto Srutyń wyżny 3 stycznia 1849 zeznanego przez Walentynę z Krechowieckich Mazaraki wykazanej wspomnionym dekretem dziedzictwa spadkobierczyni po śp. Łucyi hr. Komarnickiej wykreślenie prawa zastawu dla sumy 8000 duk. zpn. według poz. 1 na rzecz Łucyi hr. Komarnickiej ostrzeżonego wraz z adnotacyą sporu w poz. 10 uwidocznioną. 2) na podstawie zezwolenia do wykreślenia zeznanego przez Wandę z Turkułów Mazaraki dokumentem E dtto Nesterowce 18 listopada 1858 wykreślenie prawa zastawu a) dla sumy 58 zł. 42 ct. m. k. z 5 prc. odsetkami od 31 lipca 1846 i kosztami 6 zł. m k. b) dla sumy 133 zł. 38 ct. m. k. z 5 prc. odsetkami od 23 czerwca 1846 i kosztami 6 zł. m. k. z 5 prc. odsetkami od 23 czerwca 1846 i kosztami 6 zł. m. k., c) dla sumy 200 zł. m. k. z 5 prc, od 7 lipca 1846 i kosztami 6 zł. m. k. d) dla sumy 100 zł. m. k. z 5prc. odsetkami od 23 czerwca 1846 i kosztami 6 zł. mk. według tych pod a) do d) poszczególnionych praw, poz. 11, a względnie 19 na rzecz Wandy z Turkułów Mazaraki wpisanych — dalej prawa zastawu e) dla sumy 90 zł. m. k. z 5 prc. odsetkami od 30 czerwca 1846 i kosztami 6 zł. mk., f) dla sumy 862 zł. 47 kr. mk. i 606 zł. 24 kr. mk. z 5 prc. odsetkami od 5 listopada 1846 i kosztami 10 zł mk. g) dla sumy 1000 duk. holl. z 5 prc. odsetkami od 5 lipca 1846 i kosztami 10 zł. mk., h) dla sumy 738 zł. 18 kr. mk. z 5 prc. odsetkami od 7 lipca 1846 i kosztami 10 zł. mk. i) dla sumy 265 zł. mk. z 5 prc. odsetkami od 25 sierpnia 1846 i kosztami 10 zł. m. k. we wszystkich tych pod e) do i) poszczególnionych praw według poz. 12, a względnie 19 na rzecz Wandy z Turkułów Mazaraki wpisanych, 3) na podstawie wspomnionego dokumentu E wykreślenie prawa zastawu dla pierwszej raty w kwocie 1000 duk. holl. w złocie czyli 1800 zł· mk. z 4 prc. odsetkami od 1 stycznia 1851 z większej sumy 2000 duk. poz. 9 prenotowanej według poz. 18 tak w stanie biernym samych dóbr Nesterowce jakoteż w stanie biernym wpisanego, na dobrach tych na rzecz Jędrzeja Mazaraki według poz. 2 prawa dziewięcioletniej dzierżawy na rzecz Wandy z Turkułów Mazaraki wpisanego, 4) na podstawie ustępstwa C. dtto Nestorowce 7 grudnia 1857 zeznanego przez Emilię z Siedlińskich Wishofer na rzecz Wandy z Turkułów Mazaraki jakoteż na podstawie wspomnionego przez Wandę z Turkułów Mazaraki zeznanego zezwolenia E. wykreślenie prawa zastawu dla sumy 100 duk. według poz. 20 na rzecz Emilii Wishofer urodz. Siedlińskiej ostrzeżonego, 5) na podstawie ustępstwa Ddtto Złoczów 30 listopada 1853 zeznanego przez Jana Babicz na rzecz Wandy z Turkułów Mazaraki jakoteż na podstawie przytocz nego przez Wandę z Turkułów zeznanego oświadczenia E. wykreślenie prawa zastawu dla sumy 1000 dukatów według poz 21 na rzecz Jana Babicz ostrzeżonego.

Ponieważ miejsce pobytu Emilii Wishofer i Jana Babicz sądowi nie jest znane, przeto ustanowiono dla nich kuratora w osobie adw. dra Heynego z substytucyą adw. dra Mijakowskiego w Złoczowie, któremu wspomnioną uchwałę doręczono.

Wzywa się przeto Emilię Wishofer i Jana Babicz, by o swem miejscu pobytu ustanowionego kuratora uwiadomili, lub innego pełnomocnika ustanowili, gdyż w przeciwnym razie wyniknąć mogące złe skutki sami by sobie przypisać musieli.

Złoczów, 27 grudnia 1884

L. 806. (1453 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Przemyślanach oznajmia, iż w skutek prośby Ozyasza i Blimy Schreiberów do l. 806 przeciw masie spadkowej Andrucha i Pelagii Prociów, tychże spadkobiercom i prawonabywcom z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym o umorzenie wierzytelności 80 zł. w. w wniesionej — umorzenie powyższej wierzytelności niniejszem się zarządza, wzywając masę spadkową Andrucha i Pelagii Prosiów byłych poddanych państwa Kurowic, jakoteż z nazwiska, życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców i prawonabywców tychże mas spadkowych, na rzecz których wierzytelność ta w sumie 80 zł. w. w. w stanie biernym jednej połowy realności w Przemyślanach pod lk. 13 położonej, jak dom. I pag. 169 n. 4 on. w skutek podania z dnia 11 maja 1828 do l. 65 wniesionego, na dniu 12 maja 1828 zaintabulowaną została, ażeby najdalej do 15 marca 1826 z pretensyami swojemi do tej wierzytelności tem pewniej się zgłosili, ileże po bezskutecznym upływie powyższego terminu edyktalnego sąd hipoteczny na żądanie proszących na umorzenie powyższego wpisu i tegoż wykreślenie zezwoli.

O czem się interesowanych edyktem tym i przez kuratora ad actum dla nich w osobie pana Antoniego Harasiewicza z Przemyślan ustanowionego powiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Przemyślany, 30 czerwca 1884.

L. 1660. (1556 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie na żądanie Oktawa Doszota jako sekwestra majątku do ś. p. Kazimierza hr. Miączyńskiego należącego, w myśl art. 73 ust. weks. wzywa nieznanego posiadacza zagubionego wekslu z daty Tyśmienica 17 marca 1879 na 200 zł. a. w. opiewającego za sześć miesięcy od daty w Tyśmienicy płatnego przez Jana Małaniuka wystawionego in bianco żyrowanego, który to weksel pp. Adam Józef dw. im. Müller, dyrektor kasy zaliczkowej Wiara w Tyśmienicy, Gabryel Czałczyński kasyer i Fryderyk Tchórznicki kontrolor imieniem kasy zaliczkowej „Wiara“ w Tyśmienicy do zapłaty przyjęli, by takowy do dni 45 licząc od dnia ostatniego umieszczenia edyktu tutejszemu sądowi przedłożył, gdyż inaczej weksel ten na żądanie pana Oktawa Doszota stanowczo amartyzowanym zostanie.

Stanisławów, 18 lutego 1885.

L. 2196. (1427 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że rezolucyą tabularną z dnia 10 marca 1884 l. 3974 dla niewiadomego z pobytu Józefa Sroki ustanowionemu dlań kuratorowi adw. dr. Mieczysławowi Brzeskiemu doręcza.

Tarnów, 28 lutego 1885.

L. 11246. (1594 2—3)

Złoczowski c. k. sąd obwodowy ustanawia w sprawie c. k. Prokuratoryi skarbu imieniem Wysokiego skarbu, o zaintabulowanie egzekucyjnego prawa zastawu dla zaległych za lata 1869, 1870, 1871, 1872, 1879 i 1880 podatków rządowych z dodatkami i egzekutnem w kwocie 115 zł. 74 ct. a. w. i dla kosztów egzekucyjnych w kwocie 7 zł. 97 ct. a. w. w stanie biernym $^6/_8$ części ciała hip. ks. gr. miasta Złoczów z przedmieściami Szlaki i Gliniańskie l. wyk. 190 dla właściciel tego ciała hipotecznego z życia i miejsca pobytu niewiadomych Samuela Fassmanna i Rebeki Lei dw. im. Fassmann i zmarłej Rebeki Lei dw. im. Rosen, celem doręczenia tymże tusądowej uchwały tabularnej z 7go grudnia 1883 do l. 10646 kuratorem adwokata dra Wesołowskiego z zastępstwem adwokata dra Billeta i doręcza odnośne uchwały kuratorowi.

Wzywamy przeto pomienionych z miejsca pobytu niewiadomych, ażeby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swych praw stosownych środków użyli, w przeciwnym bowiem razie z zaniedbania wyniknąć mogące skutki, będą musieli sobie przypisać.

Złoczów, 14 lutego 1885.

L. 11375. (1387 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że dnia 16 kwietnia 1882 zmarł w Podpieczarach tutejszego powiatu Paweł Klimczyk poddany rossyjski urodzony w Kazimirzy wielkiej, powiatu Miechowskiego, guberni Radomskiej w Rossyi.

Gdy tenże zmarły miał swoje zwykłe mieszkanie w Podpieczarach, gdzie majątek nieruchomy pozostawił, przeto wzywa się tak tutejszo jako też obcokrajowych spadkobierców, legataryuszów i wierzycieli ś. p. Pawła Klimczyka, aby w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia tego edyktu w Dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej swoje pretensye do spadku po ś. p. Pawle Klimczyku w tutejszym sądzie tem pewniej zgłosili, ile że po upływie tego terminu rozprawa spadkowa tylko z tymi interesowanymi, którzy się zgłoszą, przeprowadzoną i w miarę ich pretensyi spadek przyznany zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica, 24 listopada 1884.

L. 848. (1316 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że na wciągnięcie do rejestrów handlowych dla spółek firmy „Fibich, Stawiarski i spółka, rafinerya nafty w Kołomyi, celem prowadzenia przedsiębiorstwa destylacyi i sprzedaży przeróbki oleju skalnego zezwala. Spółka jest jawną z siedzibą w Kołomyi i rozpoczęła swe czynności dnia 27 października 1882, należą do niej Władysław Fibich, właściciel dóbr w Kleciach powiatu Brzostek; Waleryan Stawiarski, właściciel dóbr w Jedlinie, powiatu Krosno i Sygurd Wiśniowski właściciel realności w Kołomyi zamieszkały, a do jej zastępywania jakoteż do zastępywania wspólnej firmy są wszyscy spólnicy upoważnieni, mogą jednakowoż to prawo tylko łącznie wykonywać.

Kołomyja, 5 lutego 1885.

L. 52153. (1301 2—3)

C. k. sąd powiatowy m. d. S. I. we Lwowie, podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 23 listopada 1883 roku zmarł we Lwowie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli Jan Hołajda.

Gdy tutejszemu sądowi nie jest wiadomem, czy i komu prawo dziedziczenia tego spadku przysłuża, przeto wzywa się wszystkich, którzy na jakiejkolwiek zasadzie prawnej prawa swego do tego spadku dochodzić zamyślają, aby w przeciągu roku od daty niniejszego edyktu licząc, w tutejszym sądzie się zgłosili i wykazując swe prawo dziedziczenia, oświadczenie do spadku wniesli, gdyż w razie przeciwnym pertraktacya spadku dla którego adw. dr. Romanowski ze substytucyą adw. dra Dulęby kuratorem ustanowionym został, tylko z tymi, którzy do spadku się oświadczą i swój tytuł dziedziczenia wykażą, przeprowadzoną i spadek im przyznanym zostanie, a część spadku nieobjęta, albo, jeżeli nikt oświadczenia nie wniesie, cały spadek jako bezdziedziczny Wysokiemu skarbowi przyznanym zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego m. d. S. I.

Lwów, dnia 2 października 1884.

L. 805. (1452 2—3)

C. k sąd powiatowy w Przemyślanach oznajmia, że w skutek prośby Ozyasza i Blimy Schreiberów przeciw masie spadkowej Michała Hładysza, tegoż spadkobiercom i prawonabywcom, z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym, o umorzenie wierzytelności 518 zł. 26 ct. w. w. do l. 805 wniesionej, umorzenie powyższej wierzytelności niniejszem się zarządza, wzywając masę spadkową Michała Hładysza byłego poddanego państwa Kurowic, jako też z nazwiska, życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców lub prawonabywców tej masy spadkowej, na rzecz której wierzytelność ta w sumie 518 zł. 26 ct. w. w. w stanie biernym jednej połowy realności w Przemyślanach pod l. k. 13 położonej jak Dom I. pag. 169 n. 2 on. w skutek podania z dnia 11 maja 1828 do l. 65 wniesionego, na dniu 12 maja 1828 zaintabulowaną została, ażeby najdalej do 15 marca 1886 z pretensyami swojemi do tej wierzytelności tem pewniej się zgłosili, ile że po bezskutecznym upływie powyższego terminu edyktalnego, sąd hipoteczny na żądanie proszących na umorzenie powyższego wpisu i tegoż wykreślenie zezwoli.

O czem się interesowanych niniejszym edyktem i przez kuratora ad actum, dla nich w osobie pana Antoniego Harasiewicza z Przemyślan ustanowionego zawiadamia

Z c. k. sądu powiatowego.

Przemyślany, 30 czerwca 1884.

L. 804. (1454 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Przemyślanach oznajmia niniejszem obwieszczeniem masie spadkowej Mojżesza Adlera a względnie tegoż z nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, iż przeciw onym Ozyasz i Blime Schreiber wnieśli pozew o wyekstabulowanie sumy 190 zł. m. k. w stanie biernym połowy domu murowanego w Przemyślanach pod l. k. 13 położonego, wedle Dom. Tom. II. pag. 34 n. 5 on na fundamencie dokumentu kau yi pod dniem 30 kwietnia 1839 przez Pelsacha Adlera zeznanego, na rzecz masy Mojżesza Adlera zaintabulowanej, że w skutek rzeczonego pozwu termin do ustnej rozprawy w tym sporze na dzień 23go marca 1885 godz. 9 przed południem wyznaczono, i dla pozwanej masy Mojżesza Adlera a względnie dla z nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców tegoż, kuratorem ad actum Jakóba Adlera z Przemyślan ustanowiono, i temuż pozew ten doręczono.

Poleca się przeto pozwanym, ażeby na powyższym terminie albo osobiście w sądzie tutejszym się jawili, lub też ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielili, lub też innego zastępcę zamianowali, i tegoż sądowi wskazali, gdyż w przeciwnym razie wypływające z zaniedbania skutki, sami sobie będą musieli przypisać.

Z c. k. sądu powiatowego.

Przemyślany, 30 czerwca 1884.

L. 16387. (1462 2—3)

C. k. sąd pow. miej. del. S. II. we Lwowie, wzywa niniejszem posiadacza listu z daty Skniłów w grudniu 1882 lub styczniu 1883 r. opiewającego „proszę arendarza wydać mnie 50 zł. a. w. z pn.“ z podpisem „Rucki lub Rucka“, który to list Mojżeszowi Lautersteinowi zaginął, aby ten list w przeciągu jednego roku tem pewniej tutejszemu sądowi przedłożył, gdyż inaczej list ten za nieważny i wystawcę nieobowiązujący uznany zostanie.

Lwów, 26 stycznia 1885.

L. 1757. (1574 2—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem dra Emanuela hr. Dunin Borkowskiego, że na prośbę Samuela Strisower uchwałą tegoż c. k. sądu obwodowego z dnia 28go lutego 1885 l. 1757 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 zł. z podrzędnemi należytościami wydany został.

Gdy tenże pozwany dr. Emanuel hr. Dunin Borkowski z życia i miejsca pobytu jest niewiadomy, przeto tenże c. k. sąd obwodowy w celu zastępywania go w niniejszej wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie, na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem tutejszego adw. dra Wesołowskiego, z dodaniem mu na zastępcę adw. dra Billeta.

Upomina tedy tenże c. k. sąd obwodowy niniejszem edyktem pozwanego, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił i jemu swe środki obronne podał, lub innego obrońcę wybrał i o wyborze tym c. k. sądowi doniósł, i w ogóle wszystkich niezbędnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki, sobie samemu będzie musiał przypisać.

Złoczów, dnia 28 lutego 1885.

L. 136. (1499 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ogłasza, że w sprawie Zofii Gradowskiej o intabulacyę prawa własności do realności pod l. 47 w Tarnowie na Grabówce do niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Filara kuratorem adw. dr. Gałeckiego z substytucyą adw. dr. Busia celem doręczenia uchwały z dnia 25 września 1884 l. 13833 ustanowił.

W Tarnowie dnia 22 stcznia 1885.

L. 467. (1543 2—3)

C k. sąd powiatowy w Sokołowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Tomasza Bałamuta, że Issak Karpf wniósł przeciw niemu pozew do l. 467, o zapłacenie 98 złr., który do rozprawy z terminem na dzień 27 marca 1885, zadekretowano i dlań kuratora w osobie Wojciecha Zelaznego ustanowiono, który świadków do obrony swych praw dostarczyć, lub innego zastępcę sądowi wskazać winien.

C. k. sąd powiatowy.

Sokołów, dnia 30 stycznia 1885.

L. 6393. (1335 2—3)

C k. sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że na prośbę Konstantego Macieja 2 imion Znamirowskiego wdrożył postępowanie amortyzacyjne co do rzekomo zaginionej, przez byłe galicyjskie ogólne Towarzystwo upezpieczeń we Lwowie dnia 20 stycznia 1872 wystawionej policy l. 956 mocą której zapewiono, że gdy ubezpieczona Helena Laura Marya 3 imion Znamirowska, urodzona w Skale dnia 4 września 1858 z rodziców Konstantego Macieja 2 imion i Ludmili małżonków Znamirowskich, termin likwidacyi 1 stycznia 1887 przeżyje, wypłaci Towarzystwo obdarowanemu okazicielowi policy stosunkowy udział, jaki przy podziale majątku spółki do wypłaty przypadnie.

Wzywa się więc posiadacza wyżej opisanej policy, aby w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej, w sądzie tutejszym zgłosił się, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasu wyżej opisana polica jako amortyzowana uznaną zostanie.

Lwów, dnia 14 lutego 1885.

L. 10297. (1357 2—3)

Lwowski c. k. sąd kraj. jako handl. ustanawia dla Bronisława Gumińskiego z Doliny, obecnie jednak z miejsca pobytu niewiadomego, celem doręczenia mu ts. nakazu zapłaty z d. 18 lutego 1885 l. 8390, względem sumy weksl. 789 złr. a. w. z pn., na rzecz galic. kasy oszczędności wydanego jak i celem dalszego zastępstwa tegoż nieobecnego, kuratora ad actum w osobie p. adw. dr. Lityńskiego, z substytucyą p. adw. dr. Lehmana, a doręczając wygotowany jednocześnie duplikat, powyższego nakazu zapłaty ustanowionemu p. kuratorowi, o tem nieobecnego przez niniejszy edykt do właściwego zastosowania się zawiadamia.

Lwów, dnia 27 lutego 1885.

L. 487. (1609 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie uwiadamia Wojciecha Szuła z miejsca pobytu niewiadomego że Tomasz Czajka wniósł przeciw niemu i innym pozew pto 36 złr. a. w., na który termin na dzień 20 marca 1885, na 9 godzinę z rana wyznacza i dla niego kuratora w osobie Pawła Niemczyka z Posady dolnej ustanowiono, który potrzebną informacyę udzielić ma, lub sobie innego zastępcę obrać, inaczej z zaniedbania wynikłe złe następstwa, sam sobie przypisze.

Rymanów, 10 lutego 1885.

L. 30230. E D Y K T (778 1—3)

C. k wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z dnia 20 marca 1874 l. 29 dz. u. kr. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych, od dnia 1 marca 1885 za nową księgę gruntową uważanym być ma.

I. Dla majętności tabularnych:

Liczba porządkowa	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	w okręgu sądu powiatowego
1	Ryszkowa wola	Ryszkowa wola	Jarosław
2	Nakło część I, Nadlewszczyzna także Modlewszczyzna zwana	Nakło	m. del. Przemyśl
3	Nakło część II Pawłowszczyzna zwana		
4	Nakło część III Łowieczyzna i Bratkowszczyna także Jaworowszczyzna zwana		
5	Nakło część IV		
6	Nakło część V		
7	Deutsch Berehy także Siegenthal i Berehy dolne zwane	Berehy dolne	
8	Berehy przyległość do dóbr Dobromila		
9	Łodyńce albo Łodyna przyległość do Dobromila	Łodyna	
10	Polanica	Polanica	Bolechów
11	Medenice	Medenice	Medenice
12	Uroż	Uroż	Podbuż
13	Winniki dom. 22 pag. 441	Winniki	
14	Część Winniki dom 104 p. 103		
15	Adwokacya, Wójtowstwo czyli Sołtystwo, Winniki d. 116 p. 51		
16	Kobło stare	Kobło stare	Stare miasto
17	Tumirz	Tumirz	Halicz
18	Sobotów	Sobotów	
19	Zawadka	Zawadka	Kałusz
20	Wyczołki	Wyczołki	Monasterzyska
21	Wyczołki Dereniówka		
22	Berezówka	Berezówka	
23	Berezówka „Iwina“		
24	Sawałuski	Sawałuski	
25	Hrehorów	Hrehorów	
26	Stanisławów	Stanisławów	m. del. Stanisławów
27	Knihinin z częścią Zabłotów	Knihinin i Stanisławów	
28	Połowa gruntów w Knihininie	Knihinin	
29	Bortniki d. 403 p. 431 n. 22 haer	Bortniki i Puzniki 1 część	Tłumacz
30	Jordanów d. 296 pg. 358 n. 21 haer.	Bortniki	
31	Część Bortniki d. 296 p. 425 n. 19 haer.		
32	Strychańce	Strychańce i Roszniów	Tyśmienica
33	Winogród	Winogród	
34	Roszniów	Roszniów	
35	Porchowa	Porchowa	Złoty Potok
36	Chomczyn	Chomczyn	Kossów
37	Rungury	Rungury	Peczeniżyn
38	Berezów wyżny	Berezów wyżny	
39	Młodiatyn czyli Mołodiatyn	Mołodiatyn	
40	Markówka	Markówka	
41	Bania Berezów	Bania Berezowska	
42	Łuczki	Łuczki	
43	Tułuków	Tułuków z miejsc. Zabranówka	Zabłotów
44	Medyn	Medyn	Nowe sioło
45	Klebanówka	Klebanówka	
46	Baryłów	Baryłów i Wolica baryłowa	Łopatyn i Radziechów
47	Wygoda	Baryłów	Łopatyn
48	Ostruzyn		
49	Szabasówka	Suszno z kolonią Tobołów, Zabawa i Heinrichsdorf	Radziechów
50	Tobołowa czyli Sobolów		
51	Zabawa		
52	Suszno	Suszno z kolonią Tobołów, Zabawa i Heinrichsdorf tudzież Niestanice z miejsc. Zalesie, Teresia i Grabina	
53	Srodopolce	Srodopolce	
54	Stanin	Stanin z miejsc. Buszków i Kolonią Hanunin	
55	Burghastówka		
56	Hanunin		
57	Niestanice	Niestanice z miejsc. Zalesie, Terasia i Grabnia tudzież Pawłów	
58	Kije	Niestawnice z miejsc. Zalesie Teresia i Grabina	
59	Worotna		
60	Potasz		
61	Bortków dom 535 pag. 41		
62	Perlesówka		
63	Jędrzejówka		
64	Dawidówka		
65	Gawlikówka		
66	Czepowiska		
67	Kędziory		
68	Cyrylówka		
69	Malcówka		
70	Salakówka		
71	Korczunek		
72	Mikołajówka		
73	Podbłocie		
74	Pietrówka	Niestanice z miejsc. Zalesie, Teresia i Grabina	Radziechów
75	Franciszkówka		
76	Michalewska		
77	Stanisławówka		
78	Ptasznikówka		
79	Wasylówka d. 530 p. 337		
80	Kozłowiec		
81	Janówka		
82	Klimówka		
83	Onufrówka		
84	Wasylówka d 530 p. 385		
85	Jacentówka		
86	Mazepówka		
87	Chruś		
88	Antoniówka		
89	Potaszówka		
90	Wolica Baryłowa	Wolica baryłowa z miejsc. Korczówka i Zielone tudzież Baryłów	Radziechów i Łopatyn
91	Krzywe część d. 24 p. 143	Krzywe	Radziechów
92	Krzywe część czyli folwarki na Hołoszowie d. 103 p. 335		
93	Krzywe część folwarek na Rokitnie d 103 p. 341		
94	Tetewczyce część Kadłubiskich dom. 29 p. 195	Tetewczyce z kolonią Satinówka	
95	Tetewczyce część Baligorajskich d. 29 p. 201		
96	Tetewczyce czyli folwark Bystrzanowskich d 29 p. 202		
97	Tetewczyce czyli Świezawszczyzna d. 92 p. 299		
98	Manastyrek d. 80 p. 240	Ohładów z miejsc. Manasterek i Majdan	
99	Rozalin		
100	Ohładów	Ohładów z miejsc. Manasterek i Majdan tudzież Niwice	
101	Dębiny	Ohładów z miejsc. Manasterek i Majdan tudzież Niwice i Opłucko	
102	Stojanów z miejsc. Czerkowatycze i Romanówka	Stojanów z miejsc. Czerkowatycze i kolonią Romanówka	
103	Hryrycha		
104	Jenerówka		
105	Doleżka nowa		
106	Charakówka		
107	Kniazka nowa		
108	Część Pawłów d. 31 p. 369 i 371	Pawłów	
109	Część Pawłów d. 31 p. 379 i d. 33 p. 255		
110	Wincentówka		
111	Orłówka		
112	Karolówka		
113	Hayworony	Pawłów i Niestanice	
114	Dmytrów	Dmytrów	
115	Niwice	Niwice z miejsc. Huta stara, Majdan stary, Maziarnia i Pustelnik	
116	Potoki		
117	Pustelnik		
118	Stawisko		
119	Wyrki		
120	Majdan d. 367 p. 414	Niwice z miejsc. Huta stara, Majdan stary, Maziarnia i Pustelnik tudzież Ohladów	
121	Wola Adamowa	Niwice z miejsc. Huta stara, Majdan stary, Maziarnia i Pustelnik tudzież Opłucko	
122	Batków	Batków	Załośce
123	Palikrowy	Palikrowy	
124	Hołubice	Holubica z miejsc. Zarków	
125	Kułyszcze	Kułyszcze i Podkamień	
126	Wierzbowczyk	Wierzbowczyk z Orzechowczykiem	
127	Ozowczyk czyli Ozuchowczyk, właściwie Orzechowczyk		
128	Reniów	Reniów	
129	Milno	Milno i Zagórze z Nyszkowcami	
130	Pieniaki	Pieniaki z miejsc. Huta pieniacka, Hucisko pieniackie i Majdan	
131	Las Chodaczkowski		
132	Popowce	Popowce z miejsc. Dudyn	
133	Markopol	Markopol	
134	Zagórze	Zagórze z Nyszkowcami	
135	Niskowice		
136	Załośce miasto	Załośce	
137	Część Załośce d. 12 p. 349		
138	Augustyniańszczyzna Folwark w Załościach d. 113 p. 158		
139	Poluchów część arcybiskupia d. 44 p. 253	Poluchów mały	Przemyślany
140	Część Poluchów d. 6 p. 313		
141	Część Poluchów d. 9 p. 359		

II. Dla posiadłości mniejszych:

1. Ryszkowa wola, podlegająca sądowi powiatowemu w Jarosławiu.
2. Nakło,
3. Berehy dolne,
4. Łodyna, podlegające sądowi powiatowemu m. del. w Przemyślu.
5. Polanica, podlegająca sądowi powiatowemu w Bolechowie.
6. Medenice, podlegająca sądowi powiatowemu w Medenicach.
7. Uroż,
8. Winniki, podlegające sądowi powiatowemu w Podburzu.

9. Kobło stare, podlegające sądowi powiatowemu w Starem mieście.
10. Tamirz,
11. Sobotów, podlegające sądowi powiatowemu w Haliczu.
12. Zawadka, podlegająca sądowi powiatowemu w Kałuszu.
13. Wyczołki,
14. Berezówka,
15. Sawałuski,
16. Hrehorów, podlegające sądowi powiatowemu w Monasterzyskach.
17. Stryhańce,
18. Winogród,
19. Roszniów, podlegające sądowi powiatowemu w Tyśmienicy.
20. Porchowa, podlegająca sądowi powiatowemu w Złotym Potoku.
21. Chomczyn, podlegająca sądowi powiatowemu w Kossowie.
22. Rungury,
23. Berezów wyżny,
24. Mołodiatyn,
25. Markówka,
26. Bania berezowska,
27. Łuczki, podlegające sądowi powiatowemu w Peczeniżynie.
28. Tułuków z miejsc. Zebranówka, podlegające sądowi powiatowemu w Zabłotowie.
29. Medyn,
30. Klebanówka, podlegające sądowi powiatowemu w Nowem siele.
31. Baryłów, podlegająca sądowi powiatowemu w Łopatynie.
32. Suszno z kolonią Tobołów, Zabawa i Heinrichsdorf wraz z częściami składowemi w gminie kat. Ordów i Witków,
33. Srodopolce,
34. Stanin z miejsc. Buszków i kolonią Hanunin,
35. Niestanice z miejsc. Zalesie, Teresia i Grabina,
36. Krzywe wraz z częśc. składowemi w gminie katastralnej Ohladów,
37. Tetewczyce z kolonią Sabinówka,
38. Ohladów z miejsc. Manastyrek i Majdan nowy, wraz z częściami składowemi w gminie katastralnej Niwice,
39. Wolica baryłowa z miejsc. Korczówka i Zielone,
40. Stojanów z miejsc. Czerkowatycze i kolonią Romanówka, tudzież częściami składowemi w gminie katastr. Tetewczyce,
41. Pawłów, podlegające sądowi powiatowemu w Radziechowie.
42. Dmytrów wraz z częśc. skład, w gminie katastralnej Nieznanów, podlegające sądowi powiat. w Radziechowie i Busku.
43. Niwice z miejsc. Huta stara, Majdan stary, Maziarnia i Pustelnik wraz z częściami skład. w gminie kat. Opłucko, podlegające sądowi powiat. w Radziechowie.
44. Batków,
45. Palikrowy,
46. Hołubica z miejsc. Żarków,
47. Kutyszcze,
48. Wierzbowczyk z Orzechowczykiem,
49. Reniów,
50. Milno,
51. Pieniaki z miejsc. Huta pieniacka, Hucisko pieniackie i Majdan,
52. Popowce z miejsc. Dudyn,
53. Markopol,
54. Zagórze z Nyszkowcami,
55. Załośce, podlegające sądowi powiatowemu w Załośćach.
56. Poluchów mały, podlegająca sądowi powiatowemu w Przemyślanach.

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg gruntowych, przejrzany być może, a to dla posiadłości tabularnych pod I 1—141 wymienionych, w urzędzie hypotecznym przynależnego c. k. sądu obwodowego, zaś dla posiadłości wyżej pod II poszczególnionych, w biurze dotyczącego c. k. sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej ustanowionego wszelkie nowe prawa czy to własności czyli zastawu, lub jakiebądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości, księgą gruntową objętej jedynie przez wpisanie do tej nowo założonej księgi nabyte, ograniczone na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby: 1. Na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg nabytego, domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiedania, a to bez różnicy, czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała.

2. Już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawa zastawu, służebności lub w ogóle inne jakie prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako do dawnego stanu biernego należące, wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, ażeby z temi prawami, a to co do majętności tabularnych, wyżej pod I wymienionych do przynależnych trybunałów I instancyi, zaś co do posiadłości pod II poszczególnionych, do dotyczących c. k. sądów powiatowych najdalej do dnia 1 marca 1886 się zgłosili, gdyż w razie przeciwnym utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionemi wyżej prawami lub roszczaniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo w dawniejszej księdze hipotecznej w miejsce której nowa księga wstępuje było już zapisane, lub że było ono wiadomem z jakiej rezolucyi sądowej, lub że jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania przed sąd wniesionego. Termin wyżej ustanowiony, nie może być ani przedłużony, ani też w razie zaniedbania do pierwotnego stanu przywrócony.

Z Rady wyższego c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30 grudnia 1884.

L. 1992. (1660)

Akta założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Putiatyńce składa się do przejrzenia w sądzie tutejszym.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania, mogą być wniesione w dniu 20 marca 1885, o 3 godzinie po południu.

C. k. sąd powiatowy.

Rohatyn, dnia 9 marca 1885.

L. 31. (1673)

Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Pilźnie urzędująca zawiadamia, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej „Stobierna" w obrębie c. k. sądu powiatowego Dębickiego położonej, złożone zostały w c. k. komisyi hipotecznej w Pilźnie do przejrzenia.

Zarzuty przeciwko prawdziwości tychże wnoszone być mogą w c. k. komisyi hipotecznej na dniu 23 marca 1885.

Pilzno, dnia 12 marca 1885.

L. 32. (1674)

Komisya hipoteczna zawiadamia, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej „Stasiówka" w obrębie c. k. sądu powiatowego Dębickiego położonej, złożone zostały w c. k. komisyi hipotecznej w Pilźnie do przejrzenia.

Zarzuty przeciwko prawdziwości tychże wnoszone być mogą w c. k. komisyi hipotecznej w dniu 24 marca 1885.

Pilzno dnia 12 marca 1885.

Upadłości.

L. 3155. (1651 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Ozyasza Teitelbauma nieprotokołowanego kramarza towarami łokciowemi w Tarnopolu, a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy otyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. c. k. radcę sądu kraj. Zollnera, a tymczasowym zarządcą masy p. Mendla Schalita w Tarnopolu.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 16 marca 1885, przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swe pretensye przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdywał, do dnia 27 kwietnia 1885 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ord. konk. dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 22 maja 1885, o godz. 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili, i swoje wnioski co do prawa oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, który dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Tarnopolu lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnopolu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt, kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol, dnia 3 marca 1885.

L. 2678. (1598 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, że otworzył konkurs do całego ruchomego jakoteż w krajach, dla których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 ważną jest, położonego nieruchomego majątku Maryana Zygmuntowicza, nieprotokołowanego kupca, w Staremmieście zamieszkałego.

Kierownictwo upadłości tej porucza się c. k. sędziemu powiatowemu w Staremmieście p. Alexiewiczowi, a tymczasowym zawiadowcą masy, ustanawia się p. Jana Baranowskiego w Staremmieście.

Wszyscy ci, którzy do tej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensyę rościć chcą, mają takowe nawet w razie, gdyby o nie spór wytoczony był w ciągu 60 dni, od dnia ogłoszenia tego edyktu, w tutejszym sądzie obwodowym lub do sądu powiatowego w Staremmieście, wedle przepisu ustawy konkursowej w celu zapobieżenia zagrożonym w tejże skutkom prawnym, zgłosić się i na terminie, który na dzień 13 maja 1885 o godzinie 9 rano ustanawia się przed komisarzem konkursowym do likwidacyi i do oznaczenia pierwszeństwa wnieść.

Termin ten wyznacza się zarazem także i do zawarcia ugody.

Wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną i pretensye swe zgłoszą, służy prawo powołać inne osoby w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli.

Do zatwierdzenia przez sąd ustanowionego albo do zamianowania innego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i członków wydziału wierzycieli, wyznacza się termin na dzień 20 marca 1885 o godzinie 9 przed południem w obec komisarza konkursowego.

Zarazem zawiadamia się wierzycieli, którzy w okręgu sądu powiatowego w Staremmieście nie mieszkają, że wedle §. 111 zastępcę w Staremmieście mieszkającego, celem doręczenia uchwał oznajmić mają, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego dla nich kurator na ich koszta i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu post. konk. umieszczone będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

Sambor, dnia 7 marca 1885.

Konkursa.

L. 2096/pr. (1613 2—3)

Pięć posad kancelistów dla prowadzenia ksiąg gruntowych w XI klasie rangi są przy następujących sądach powiatowych do obsadzenia w

1) Mostach wielkich,
2) Łubaczowie,
3) Bóbrce,
4) Tyśmienicy,
5) Podhajcach.

Ubiegający się o te posady lub o posady kancelistów przy innych sądach powiatowych lub kolegialnych okręgu lwowskiego wyższego sądu krajowego opróżnić się mogące, wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej najdalej do 18 kwietnia 1885 do odnośnych Prezydyów sądów kolegialnych a to co do posady

ad 1—3 we Lwowie,
ad 4 w Stanisławowie,
ad 5 w Brzeżanach.

Ubiegający się o posadę kancelisty dla prowadzenia ksiąg gruntowych, mają wykazać uzdolnienie swe dla prowadzenia ksiąg gruntowych w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10 czerwca 1855 l. 101 dz. p. p.

Kandydaci wojskowi wedle §. 5 ustawy z dnia 19go kwietnia 1872 l. 60 dz. p. p. ukwalifikowani przy obsadzeniu posad kancelistów dla prowadzenia ksiąg gruntowych przed innymi kandydatami tylko wtedy uwzględnieni zostaną, jeżeli zarazem wykażą uzdolnienie swe do prowadzenia ksiąg gruntowych wedle rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10go czerwca 1855 l. 101 dz. p. p.

Lwów, 9 marca 1885.

L. 34. (1654 1—3)

Dyetaryusz obznajomiony dokładnie z manipulacyą sądową znajdzie natychmiast umieszczenie przy sądzie powiatowym w Dobromilu do którego podania wnieść należy.

Płaca miesięczna 25 złr.

Dobromil, 10 marca 1885.

Wyroki prasowe.

L. 4608. (1642)

C. k. sąd krajowy karny w Krakowie jako sąd prasowy na mocy §. 493 p. k. tudzież §. 36 i 37 ustawy prasowej orzekł:

I. ze artykuł pod napisem: „list Matejki w sprawie pomnika Mickiewicza w ustępie 6, poczynającym się od słów: „dla zrównania win"... a kończący się słowami: „w nieszczęśliwych wypadkach kraju" zamieszczony na stronnicy 3ciej czasopisma: „Nowa Reforma" nr. 54 z dnia 7 marca 1885 ze względu na swą treść mieści znamiona zbrodni z §. 64 u. k.

II. że zarządzona przez c. k. Prokuratoryę Państwa konfiskata tego nru „Nowej Reformy" zostaje zatwierdzoną;

III. że dalsze rozpowszechnie 54 nru tego pisma drukowego zostaje wzbronionem, a zakaz ten w myśl §. 36 ustawy prasowej ogłoszonym;

IV. że w myśl §. 37 u. p. zarządzonem zostaje zniszczenie zabranych egzemplarzy tego czasopisma.

C. k. sąd krajowy karny.

Kraków, dnia 10 marca 1885.

L. 3574. (1549)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §. 493 sp. k. i §. 36 u. p., że treść „kalendarza rossyjskiego" pod tytułem: „Chołmskij narodnyj kalendar na 1885 hod — Kijew" zawiera znamiona zbrodni z §. 65 lit. a) u. k. i występków z §. 302 i 303 u. k.

Wskutek czego wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego kalendarza.

Lwów, dnia 2 marca 1885.

L. 3473. (1546)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 sp. k. i § 37 u. k., że treść artykułu umieszczonego w nr. 44 czasopisma: „Dziennik Polski" z dnia 24 lutego 1885 pod napisem: „Dla idei" zawiera znamiona występku z §. 491 u. k. i art. V ust. z 17 grudnia 1862 N. 8 d. p. p. 1863, zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 28 lutego 1885.

Doniesienia prywatne.

Podziękowanie.

Wielebnemu duchowieństwu obrz. rzym. i grec. kat. w ogólności, w szczególności zaś ks. proboszczom Piątkowskiemu i Paszkowskiemu z Oleska, Tarnawskiemu z Podlesia, Dutkiewiczowi z Czyszek i ks. wikaremu Daniłowiczowi z Oleska, za ich okazane nam współczucie w nieszczęściu i bezinteresowne odprowadzenie zwłok drogiego nam ojca ś. p. Józefa Krzyszkowskiego, jak niemniej i szanownej publiczności za liczny udział podczas pogrzebu mimo tak nieprzyjaznego powietrza, składamy serdeczne „Bóg zapłać"

Olesko, 9 marca 1885.

Rodzina Krzyszkowskich.

Ogłoszenie.

Dnia 22 marca 1885 odbędzie się powtórne zwyczajne Walne Zgromadzenie członków kasy handlowej i przemysłowej w Przemyślanach stow. zarej. z ogr. poręką w biurze stowarzyszenia pod l. kons 18 w Przemyślanach, na które wszystkich członków tegoż stowarzyszenia się zaprasza:

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za czas od 25 września 1883 do 31 grudnia 1884.
2. Wniosek Rady o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności i rachunków za czas od 25 września 1883 do 31go grudnia 1884 roku.
3. Wniosek Rady nadzorczej w sprawie rozdziału czystego zysku za czas ubiegły do 31 grudnia 1884 (§. 24 stat.)
4. Zmiana i uzupełnienie §§. 1 i 51 statutu.
5. Uzupełniający wybór jednego członka Dyrekcyi w miejsce ustępującego sekretarza Wgo pana Józefa Grossmana (§. 12 al. 2 stat.)
6. Uzupełnienie członków Rady nadzorczej nowym wyborem.
7. Uzupełniający wybór zastępców dla członków Dyrekcyi (§. 4 al. 2 i 3 stat.)

w Przemyślanach 11 marca 1885.

Rada nadzorcza kasy handlowej i przemysłowej w Przemyślanach, stow. zarej. z ogr. poręką.

Isak Akerman przewodniczący. 1671 *Josef Steinberg* sekretarz.

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI

porcelany, szkła i towarów mięszanych

we Lwowie, ul. Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1845.

Porcelanę saską z królewskiej fabryki „Meissen“ **Serwisa stołowe,** herbaciane, kawowe i deserowe i artykuły luksusowe, ze sławnym starym, niebieskim deseniem we wszystkich językach **„ZWIEBEL“** zwanym.

Na wielki POST!

Jabłka suszone bez dymu, obierane drelowane i krajane, po zniżonej cenie o połowę, bo zamiast 60 ct., tylko po 30 cnt. kilo w woreczkach 5-kilowych franco rozsyła

L. K.

w Pistyniu, poczta w miejscu. [1526 3—10]

Codziennie świeże KALAFIORY

włoskie w dużych, pięknych różach po 40 do 60 cnt.

GROSZEK rossyjski suszony po zł. 3.60 kilo.

GROSZEK francuski w puszkach po 1 złr. 20 cnt.

MARONY tyrolskie po 40 ct. kilo.

WINOGRONA hiszpańskie, deserowe świeże po 2 złr. kilo.

GRUSZKI deserowe po zł. 1.20 kilo.
„ kompotowe świeże po 60 ct. „

JABŁKA tyrolskie po 8 ct. sztuka.
„ „ przebiórki po 40 ct. kil.

FIGI, DAKTYLE, CYKATA, RODZYNKI i MIGDAŁY w najlepszej jakości a najtaniej

poleca handel (1086 4—?)

St. Markiewicza

we Lwowie, w Rynku l. 42.

L. 13. (1623 2—3)

Ogólne Zgromadzenie

członków

Stowarzyszenia oszczędności i pożyczek w Pilźnie

z nieograniczoną poręką zaprotokołowanego, odbędzie się dnia 25 marca 1885 o godzinie 2 po południu.

Porządek dzienny zawiera:

1. Udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z rachunków i czynności.
2. Rozdział zysku.
3. Wybór 2 członków Rady zawiadowczej i 1 członka Dyrekcyi.

Stowarzyszenie Oszczędności i Pożyczek w Pilźnie z nieograniczoną Poręką zaprotokółowane.

Jan Eminowicz prezes. *Franciszek Sak* sekretarz.

L. 148. (1641)

Ogłoszenie.

Zawiadamia się P. T. członków stowarzyszenia **„NADZIEJA“ w Delatynie,** i zaprasza się tychże niniejszem na odbyć się mające

Walne zgromadzenie

które się odbędzie wedle § 35 dnia 29 marca 1885 o godzinie 5 po południu w biurze towarzystwa.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie dyrekcyi z rachunków i czynności za rok 1884.
2. Sprawozdanie rady zawiadowczej względnie udzielenie dyrekcyi absolutoryum z rachunków i czynności w roku 1884 i rozdział zysków.
3. Wybór rady zawiadowczej wedle §. 21 statutów.
4. Wnioski członków.

Z Rady zawiadowczej banku zaliczkowego „Nadzieja“, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką w Delatynie, dnia 7 marca 1885.

Leon Krokowski Prezes mp. *Maurycy Ryniewicz* Sekretarz mp.

Koncypienta poszukuje adwokat dr. Roman Adamski w Czortkowie. (1618 1—3)

L. 4039. (1248 6—6)

Ogłoszenie.

Wysokie c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 30 października 1884 roku, do l. 67024 zezwoliło na urządzenie stacyi ładowania i wyładowywania bydła czyli zwierzat przeżuwających i mięsa na stacyi kolejowej w Podgórzu przy Krakowie; o czem się wszystkich kupców i strony interesowane zawiadamia z tem, że targi na bydło i trzody odbywają się jak zwykle każdego wtorku i piątku na targowicy podgórskiej, która w myśl przepisów sanitarno-zdrowotnych jest urządzoną z wszelkiemi wygodami.

Z Magistratu miasta Podgórza, dnia 15 lutego 1885 roku

ОБЩОЕ СОБРАНІЕ
Народнои Торговлѣ
во Львовѣ

общества зарегистрованого съ ограниченою порукою.

Маемъ честь запросити П. Ч. Членовъ на Общое Собраніе Народнои Торговлѣ, общества зарегистрованого съ ограниченою порукою, котрое отбудутъ ся дня 25 л марта 1885 р въ Народномъ Домѣ. Початокъ о 10 год. рано

Порядокъ дневний:

1. Справозданье Совѣта управляючого.
2. Справозданье и внесеня Комитету контр[illegible]ного (§§ 34 и 46 ст.)
3. Зм[illegible] статута §§ 1, 2, 21, 36, 37, 59 и прочихъ съ повысшин[illegible] §§ въ звязи стоячихъ.
4. Доповняючи выборы до Совѣта управляючого.
5. Выборъ Комитету контрольного на 1885 р. (§§ 34 и 46 ст.)
6. Внесеня членовъ (1599 3-3)

Львовъ 8. марта 1885.

За Совѣтъ управляючiи:

Др Левъ Павенцкiи, секретаръ. Евгенiй Дудкевичъ предсѣдатель.

L. 577. (1610 3—3)

Obwieszczenie.

Magistrat miasta Jasła ogłasza niniejszym ofertowe traktowanie, w celu wypuszczenia w przedsiębiorstwo budowy gmachu na umieszczenie sądu obwodowego, prokuratoryi państwa, miej. deleg sadu powiat. tudzież aresztów i magazynów.

Termin do wniesienia ofert, wyznaczony zostaje do 15 kwietnia r. b. 12 godzina w południe.

Cena fiskalna kosztorysowa wynosi 238 000 złr., od której 5 prc. wadyum złożyć należy.

O czem się P. T. przedsiębiorców z tem uwiadamia, że plany i wymiary budowlane, jako też warunki budowy dotyczące, u podpisanego burmistrza przejrzeć i blankietów na kosztorysy dostać można.

Jasło, dnia 7 marca 1885.

Burmistrz: *Koralewski.*

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem na rok 1885

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w ekspedycyi

„GAZETY LWOWSKIEJ“

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.**, z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za nadeszłem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

Prawdziwe zateckie sadzonki chmielowe, sprzedaje 1000 sztuk za 10 złr. pan ANTONI KREJCI, loco Krukienice. [1611 2 8]

Barchany białe metr po ct. 36, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 1 złr i 1.25.
Barchany kolorowe szwedzkie najlepszej jakości metr po 36 cnt.
Całmuki (baje) metr po 36 ct. 40 ct.
Flanelki kolorowe na suknie metr po złr. 1.35,
Flanele białe różnej jakości,
poleca w wielkim wyborze.

Magazyn Markiewicza

we Lwowie, plac Maryacki l. 10.
6665 10-?]

L. 354. (1622 2—2)

Konkurs.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 2 marca 1885 rozpisuje się niniejszem konkurs na posadę inspektora policyi z płacą roczną 500 złr.; a 50 na umundurowanie.

Termin do wnoszenia podań z dowodami uzdolnienia przeznacza się do końca marca 1885.

Zwierzchność miasta.

Buczacz, dnia 8 marca 1885.

Burmistrz: *Bernard Stern.*

Wina lecznicze

dla chorych i rekonwalescentów poleca

APTEKA

Jana Wewiórskiego

przedtem

Jul. Nahlika

we Lwowie, ul. Halicka l. 5.

Wino hiszpańskie Małaga z żelazem, z chiną, z chiną i żelazem, z pepsyną, z rumbar-barum Cena flaszki $^1/_3$ litr. 1 zł. 50 ct.
Wino węgierskie „Tokay“. Cena flaszki $^1/_3$ litr 2 złr., $^2/_3$ litr. 4 złr.
Wino hiszpańskie Dry Madeira, Cena flaszki $^1/_3$ litr. złr. 1.75, $^2/_3$ litr. zł 3. 50.
Wino hiszpańskie „Malaga“. Cena flaszki $^1/_3$ litr. złr. 1.25, $^2/_3$ litr. zł. 2.50.
Koniak najlepszy stary. Cena flaszki $^1/_2$ litr złr. 2.50.

Oprócz tego utrzymuje na składzie wszelkiego rodzaju wypróbowane środki specyficzne, krajowe i zagraniczne, jakoteż przyrządy i przybory chirurgiczne i opatrunkowe.

Zamówienia z prowincyi załatwia się odwrotną pocztą. (1390 2—?)

Trawa miodowa

(*Holcus lanatus*)

nasienie świeże i pewne na grunta suche lub mokre zupełnie liche, na pastwiska wyborna roślina, raz zasiana trwa kilka lat. **Jeden korzec** wraz z workiem kosztuje **4 zł 50 ct.**, przy zakupnie naraz **10 korcy**, dodaje się korzec bezpłatnie. Zamówienia uskutecznia **J. Bulsiewicz**, skład nasion w **Bochni.**
[896 4—13]

Posadzki kamienne
TERRAZO, MOSAIK I BETON,

(1425 3—?) wykonuje po przystępnych cenach

Arnold Werner, we LWOWIE, (ul. Sobieskiego, l. 3.)

Wielki wybór gotowych

sukien męskich

na każdą porę roku — poleca

Pierwsza spółka krawców lwowskich

przy ulicy Hetmańskiej licz. 10 we Lwowie.

Powyżej wymieniona Spółka dołożyła wszelkich starań by Szanownej Publiczności umożliwić nabywanie **w chrześciańskim handlu gotowych sukien trwałych, gustownych i tanich**, zaopatrzywszy swój skład na porę wiosenną i letnią obficie w gotowe suknie męskie i dziecinne, tak z własnego wyrobu, jako też z obcego, **i jest w stanie ze wszystkiemi podobnemi handlami izraelickiemi konkurencyę utrzymać** — przeto wszelkim wymogom Szanownej Publiczności zadość uczynić.

Również utrzymuje znaczny wybór materyj dla przyjmowania zamówień i uskuteczania takowe jak najstaranniej w jak najkrótszym czasie po cenach przystępnych.
[1665 1—?]

Handel AL. SOLECKIEGO

przedtem KAROLA KLIMOWICZA

LWÓW, ulica Wałowa, l. 11 poleca

kawy wypróbowanej dobroci w następujących gatunkach w 5cio kilogr. woreczkach franko do każdej stacyi pocztowej w kraju, za nadesłaniem należytości lub za zaliczką

$4^3/_4$	kl.	**Ceylon** gruboziarnistej, najprzedniejszej	9 złr.	88 ct.
$4^3/_4$	„	„ „ wybornej	9 „	50 „
$4^3/_4$	„	„ „ bardzo dobrej	9 „	3 „
$4^3/_4$	„	„ perłowej, najpiękniejszej	9 „	88 „
$4^3/_4$	„	**Cuba** gruboziarnistej, najlepszej	8 „	55 „
$4^3/_4$	„	**Costarica** aromatycznej	7 „	60 „
$4^3/_4$	„	**Jawy** złotej, grubej, najprzedniejszej	9 „	88 „
$4^3/_4$	„	**Moki** arabskiej, bardzo silnej	9 „	3 „
$4^3/_4$	„	**Guatemali** z przyjemnym smakiem	6 „	65 „
$4^3/_4$	„	**Campinas** dobrej. silnej	6 „	8 „
$4^3/_4$	„	**Capitania** dobrej	5 „	70 „
$4^3/_4$	„	**Rio** średniej	5 „	70 „

jak również wszelkie inne towary kolonialne po **umiarkowanych cenach stałych.**
[1617 3—6]

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber).

Schlöglmühl.